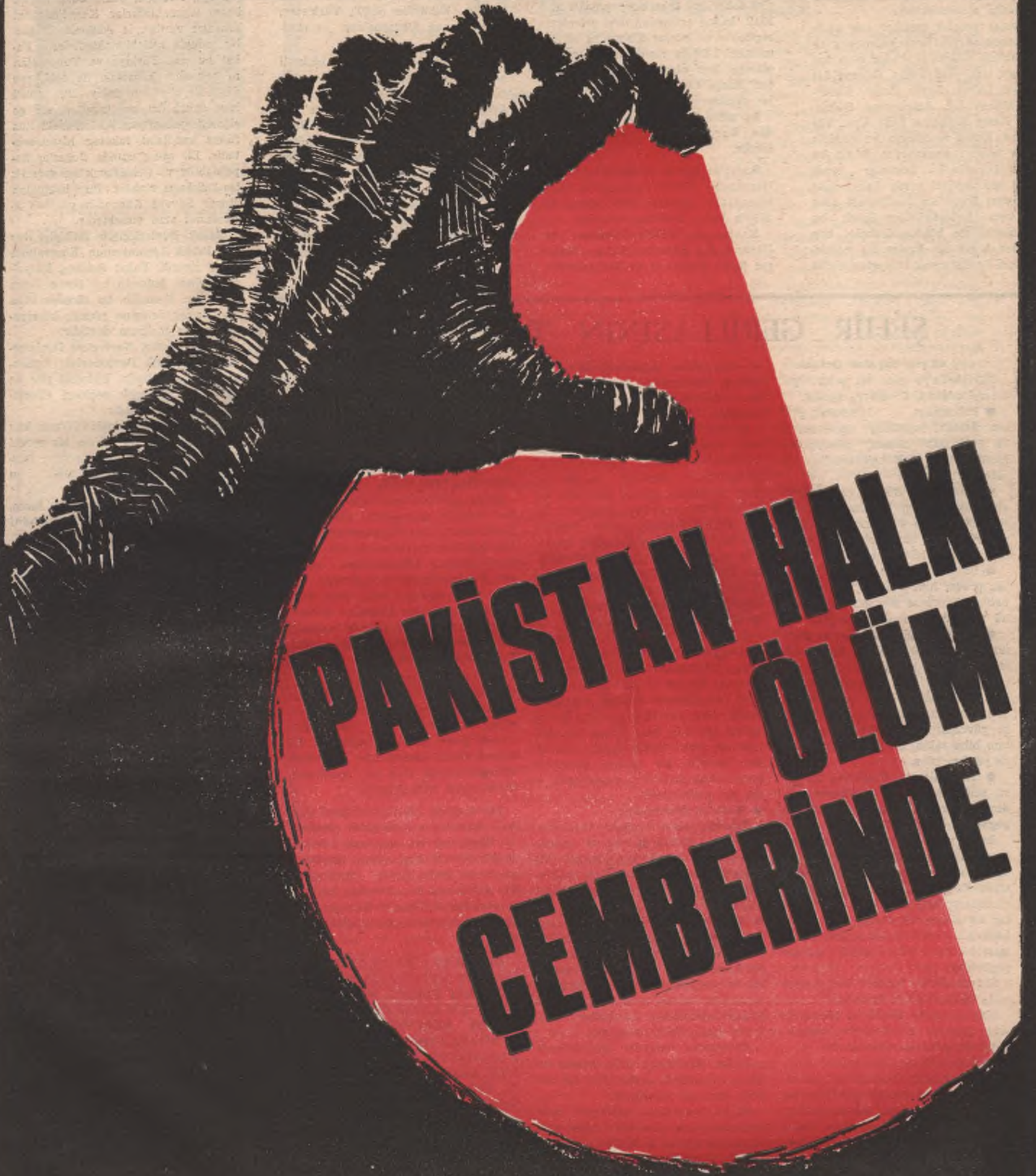

yeniden milli

MUCADELE

14.20 ARALIK 1971

YIL: 2 . SAYI: 98

Gerçek Rusya

DİŞ BASINDAN SEÇMELER

Rusya, tek başına büyük, kuvvetli bir devlet değildir. Esas olarak tarım memleketidir. Ve kendisi çok az mineral kaynaklarına sahiptir. Ruslar başlangıçtan beri kendilerini kafeste kabul etmişler ve daima topraklarını genişletmeğe çalışmışlardır. Ve bu da ancak harplerle mümkün olabilmektedir.

Ruslar seneler geçtikçe esir ülkeler zincirine yenilerini eklemişler ve Baltık'tan Sibiryaya kadar olan toprakları işgal etmişlerdir. Estonya, Litvanya, Latvia, Beyaz Rusya, Ukrayna, Ermenistan, Azarbaycan, Gürcistan, Kuzey Kafkasya, İdil - Ural, Türkistan, Kırım ve Sibiryaya bu zincirin birer halkası olmuşlardır. Bütün bu memleketlerin bir zamanlar kendi milli hükümetleri vardı. Fakat daha sonraları Sovyetler Birliği adı altında zorla birleştirildiler. Şimdi bu memleketlerin hükümetlerinde hep Ruslar hakimdir. Ruslar bu memleketleri Ruslaştırmak istiyorlar. Stalin

Ruslar bu emfhy emfhy emfhy mm yerli halkları yok etmek istiyordu. Meselâ, Ukrayna da suni bir açlık meydana getirilmiş ve milyonlarca Ukraynalı feci bir şekilde öldürülmüştür.

Hali hazırda, Ruslar, ruslaştırma işini daha ileri tekniklerle yapmaktadır. KGB, halkın arasından ileri gelenleri seçmekte ve bunları Sibiryaya sürülmektedir. Bütün resmi makamlar tamamen Rus olanlarla doldurulmuştur. Rusça resmi dildir, milli diller ise yasaktır. Dini ibadet yasaktır.

Bu memleketler, ekonomik bakımdan, Rusya'nın ham madde kaynaklarıdır.

Rusya'da kömür istihsalının %60'ı, Ukrayna'da %9'u Türkistan'da çıkarılmaktadır. Demirin %60'ı Ukrayna'da %30'u İdil - Ural'dan çıkarılır.

Manganezin %100'ü Gürcistan ve Ukrayna'dan çıkarılmaktadır. Bakırın %40'ı Türkistan ve Kafkaslardan

çıkarılır. Kalayın %80'i Türkistan'dan, Çinkonun %80'i Kafkasya ve Ukrayna'dan, civanın %100'ü Türkistan'dan, kükürtün %80'i Türkistan, Kafkasya ve Ukrayna'dan çıkarılmaktadır.

SSCB, nın bütün petrol istihsalı hep Rus olmayan topraklardan elde edilir: Bakü, Kuzey Kafkasya'daki Grosny ve Maikop'la, Türkistan'daki Emba'da çıkarılmaktadır. Tarım ürünlerinde ise Rusyanın bütün hububat istihsalının %33'ü Ukrayna ve Kuzey Kafkasya'dan, şeker istihsalının %70'i Ukrayna'dan ve pamuğun %100'ü Türkistan'dan elde edilmektedir. İşgal ettikleri Rus olmayan Sovyet Cumhuriyetleri olmasa, Rusya'nın ekonomik bakımdan hiçbir önemi olmazdı.

Bu memleketler ham madde kaynağı olmanın yanında, Sovyetler Birliği için stratejik bakımdan büyük önem taşımaktadırlar. Karadenizdeki limanlar vasıtasıyla Akdenize Boğazlar yoluyla açılabilirler. Fakat bu yol, Türkiye ve Yunanistan'ın boğazları kapaması ile tehlikeye düşebilir. Bundan dolayı, Rus politikası daima bu memleketleri ele geçirmeğe çalışmıştır. Akdenizdeki Rus filosu kendisini rahatsız hissetmektedir. Bir savaş anında Boğazlar kapatılabilir ve Cebelitarık'tan geçmek ise imkânsız olabilir. Bu bakımdan Rusya Süveyş Kanalı'nın yeniden açılmasını arzu etmektedir.

Baltık Devletlerinin fethiyle Rusya, Baltık Limanlarının Kontrolünü eline geçirdi. Fakat Resmen Rusya'nın elinde bulunan tek liman Petesburg'dur. Mamafih, bu süreden itibaren Kuzey denizine çıkmak hürriyetinden de mahrum değildir.

Ruslar, İsveç, Norveç ve Danimarka gibi Baltık Devletleriyle ilgilenmek durumundadır. Bilindiği gibi bu Devletler Stratejik geçitleri ellerinde bulundurmaktadır.

Bornholm adası da NATO'nun kuvvet Sahası için de mühim bir mevki işgal edebilir. Bununla beraber Rusya, Danimarka'nın bu adayı bu maksatla kullanmalarını yasakladı.

Yunanistan ve Türkiye gibi İsveç, Norveç ve Danimarka da Rus tehdidi altındadır.

Rus olmayan Sovyet Cumhuriyetleri'nin fethi ve Rusya'ya ilhakı, Ruslara, devamlı olmayan bazı başarılar kazandırmıştır. Fakat Rusların «yayıma» Arzusu henüz tatmin edilmiştir.

Özellikle ikinci dünya harbinden sonra Ruslar batıya doğru süratle ilerlemişlerdir. (1) Demirperde Avrupa'yı bıçak keser gibi ikiye bölmüş tür. Rusların maksadı açıktır. Onlar Kuzey denizine ve Atlantik Okyanusuna girmek istemektedir.

İşaret edildiği gibi, Ruslar, Rus olmayan Sovyet Cumhuriyetlerini ham madde kaynakları için ellerinde bulundurmaktadır. Ruslar, Doğu Almanya, Çekoslovakya, Romanya, Macaristan, Türkistan'ın zengin ham maddelerini, kendi ülkelerine taşımaktadırlar. Bu, Dünyada bir daha ems görülmemiş, gerçek bir sömürgecilik ta kendisidir.

Bu boyunduruk altındaki ülkelerden gasp edilen ham maddelerin fiyatları, beynelmîl pazarları fiyatının çok altında, kremlin tarafından kararlaştırılır.

Bu durum, Rusya'ya Damping fiyatlarında, Rusya ile yarışma fırsatını verir.

Bu, Rus olmayan devletler olmasaydı, Rusya şüphesiz Süper bir kuvvet olamazdı. Ruslar, kuvvetli durumlarını devam ettirebilmek için, işgal etmiş olduğu toprakları sıkıca elinde bulundurmakta, bu haksız hareketin, batılınca mesru kabul edilmesini istemektedir. Bu yolda ilk adımı B. Almanya şansölyesi W. Brandt atmıştır.

Ruslar, aynı zamanda, Batı Alman Endüstrisini, bilhassa «Ruhr» havza sını kontrolleri altına almak istemektedir.

ŞEHİR GERİLLASININ TAKTİKLERİ

Geçen Sayıdan Devam

Marighella'ya göre bir şehir gerillası hareketi, 6 safhaya ayrılır.

● Rikonisans İstihbarat, gözlem hareketi sahasının incelenmesi ve tafsillatlı zaman göstergeleri (tren, vapur, uçak v.s.) hazırlanmak suretiyle yapılır.

● Planlama: Personel ve araçların seçimini, aksiyon tipinin kararlaştırılması, takip edilecek rota ve operasyon için bir çizelgenin hazırlanmasını da içine alır.

● Silâhsız ve çok gizlilikle yapılan prova; herkesin söz konusu mahalli, mümkünse geri çekilme yönünü ve halkı tanımalarını sağlar.

● İcra ise süratlidir. Ateş gruplarının koordineli faaliyeti tespit edilmiş hedeflere yönelir.

● Geri çekilme: Ateş gruplarının geri çekilmesine, ateş gruplarının yolları iyi kullanmaları, o mahaldeki güvenlik elemanları hakkında tam bilgi sahibi olmaları büyük ölçüde yardımcı eder.

● Tamamlanmış hareketin istismarı, gerillalara, «sınır harbinde» yardımcı eder ve bu istismar «silahlı propaganda» olarak kullanılır.

Safha planlamasında motorlu araçların kullanılması ilk menfaattir. Lü zumlu nakliyat temin edilmelidir. Gasbedilen araçlar gizlenmesi ve görünümleri değiştirilmelidir. Bu araçlar bir sistematik temel üzerine çalışmalıdır. Aniden bir aracın alınması hükümet kuvvetlerini alarma geçirebilir.

Sistematik bir tedarik keza personelin eğitiminde de faydalıdır.

Marighella'nın küçük el kitabında şehir gerillası hareketi dört kategori içinde mütâleâ edilmektedir.

● Kitle aksiyon hareketleri;

Ateş takımları kendilerini vatan dağlar kitlesine karıştırmak için teşebbüslerde bulunur. Bu hareketler kitlelerin popüler hareketinin izlenimlerini verir. Bu tip hareketlerden birisi de umumî gösteriler sırasında güvenlik kuvvetlerine karşı yapılan sokak hareketleridir. Bu müfsid gruplar, bu gösterileri şiddetli çatışmalara döndürürler. Barikatların teşkil edilmesi, polise hücum

ve dükkânların yağmalanması ve kamunun faydalandığı kurumların imhası hareketi kızıştıran temel faktörlerdendir.

Grev ve inkıralar kitle hareketlerinin ikinci bir şeklidir. Bu usuller endüstri ve eğitim teşekküllerinde kullanılırlar. Grevler, küçük bir grup tarafından gizlice hazırlanır ve büyük tedhiş meydana getirirler. İşgal olduğu takdirde, polis tarafından tevkif edilen tedhişçiler bir takım rehinelere karşılığı değiştirilebilir. Kitle hareketlerinin gayesi, madde zarar ve mevcut hükümette moral bozukluğu meydana getirmektir.

● Gerilla Kavga Harekatları:

Bu faaliyet tipi, kitleye dayanmadan büyük bir cüretle hareket eden ateş takımlarının kullanılmasıdır. Tecavüz, baskın ve gizlenmeler para, silah ve bilhassa nakliye vasıtaları temin etme gayesiyle yapılır. Bazen belirti bir işin başarılması için bir muntaka geçici olarak işgal edilebilir. Meselâ bir radyo istasyonu propaganda haberleri yayınlamak için ele geçirilebilir.

● Tedhişçi Harekatları:

Sabotaj, adam kaçırmak ve öldürme işleri, kitlede korku ve panik meydana getirmek için yapılır. Adam öldürme işinden sonra, maktûlün «suçları» hakkında bir bildiri neşredilir.

● Psikolojik Harekatlar:

Marighella iki çeşit psikolojik harekattan bahseder. Sınır harbi; yanlış haber verme, düşmanda güvensizlik ve mağlubiyet hissi, memlekette ise tehlike havası estirme gayelerini güder. İstikbaldeki sabotajlar hakkında yanlış ihbarlar yayılır.

Hükümetin hataları büyütülerek anlatılır. Gerillalara karşı zulüm ve işkence yapıldığı mübalağalı bir şekilde basında yayınlanır.

Silahlı hareketler, hükümet kuvvetlerine alaya alan bir kuvvet propagandası olarak kullanılır.

Halk ya gerillaları desteklemeye ya hut ta tarafsız kalmaya yani hükümet kuvvetlerine yardım etmemeye zorlanır. (2)

● Hükümet Silahlı Kuvvetleri : Hükümet silahlı kuvvetlerine kar-

şı hususî bir psikolojik savaş uygulanır. Genç askerler, hatkın bağimsızlık savaşına katılmaya teşvik edilir. Vatansız ve milliyetçi duygular istismar edilir. Orduyu bırakmaları takdirde, gerilla kuvvetlerinde aynı rütbe, maaş ve haklara sahip olacakları vaad edilir.

Şehir gerillası hazırlıksız bir hareket değildir. Gazetelerin şöyle bir incelenmesi, batı dünyasındaki bütün ülkelerin şehirlerinde bir takım karışıklıkların bulunduğunu gösterir. Bu hareketler mesuliyetsiz ve rehbersiz gençliğin faaliyetleri değildir. Bu hareketler dikkatlice çizilmiş bir planı takip eder; çok teşkilatlı ve bu hususta eğitim görmüş şahıslar tarafından yürütülür.

Marksist devrim nazariyeleri, kuvvet mücadelesinde şehir gerillasının rolünün çok mühim olduğunu fakat nihai bir hareket tipi olmadığını söyler. Şehir gerillası, istikrarlı hükümet silahlı kuvvetlerini yenebilecek tek kuvvet olan kır gerillanın destekleyici mahiyettedir.

Şayet zinde ihtilâl kuvvetleri yani halk kurtuluş ordusu şehir gerillasına dönüşürse bu, devrimci harekette bir kuvvet kaybı veya gerileme manasına gelir. Şehir gerillasının kır gerillasını desteklemeye başlaması veya kır gerillasına dönüşmesi ise devrimci hareketin ilerleyişini gösterir.

GERİLLAYA KARŞI DURABİLECEK BİR FAALİYETİN BAZI MESELELERİ VARDIR. POLİS VEYA ORDUNUN KARŞI GERİLLA FAALİYETİ YÜRÜTEBİLMESİ İÇİN GERİLLALARIN BÜTÜN USUL VE HUSUSİYETLERİNİ İNCELEMELERİ LAZIMDIR. ŞEHİR GERİLLASI, EMNİYET KUVVETLERİNCE YENİ ANLAŞILMASINA RAĞMEN BU İŞİN YÜRÜTÜCÜLERİ ÇOK UZUN ZAMANDAN BERİ HAZIRLANMAKTADIRLAR.

3) Türkiye'de bu başarılamamıştır. Halk hiçbir zaman gerillaları desteklemediği gibi, gördüğü yerde yakalamış ve adalete teslim etmiştir.

Milletin iman, ahlâk, kül-
ür, tarih ve menfaatine
bağlı haftalık siyasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 98

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon : 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Üç Aylık : 18 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira

YURT DIŞI :

Üç Aylık : 25 Lira
Altı Aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

BASYAZI

PASSİFİZM, MÜCADELE VE HALK SEVGİSİ

«Gözü yaşlı gerek, koç bağı taş gerek, sö-
vene dilsiz gerek, dögene elsiz gerek» sözlerinin
mânâsı üzerinde durulur. Ve yanlış mânâlar ver-
mekten kaçınılmalıdır.

Bu sözleri, kelime anlamları içinde anlaya-
mayız. Bu birinci noktadır. Ayrıca, yukarıya al-
dığımız kelime dizilerinin anlamını açıklamak
için, bu davranış tarzının kime karşı olduğunu
da belirtmek gerekiyor. Bu da, ikinci noktadır.

Birinci nokta üzerinde durulur. Bu sözler,
sözlük anlamları ile açıklanamazlar. İlk bakışta
bu söz dizisinin bir sembol olduğu görülür. «Gö-
zü yaşlı olmak, bağı taş olmak», büyük bir
ızdırabın hamallığını yapmaktır. Bu sözler, bü-
yük acıyı çekmeyi, yaşamayı tavsiye etmektedir.

İnsanı insan yapan idealler ve bu ideallere
yaklaşmakta, insanın sınırlı imkânlarının yetmez-
liği, hayvanlığından sıyrıldığı ölçüde insanı ra-
hatsız edecektir. Bu idealleri, gerçek, doğru, iyi
güzel olarak kabul edebiliriz. İnsan, daima bun-
lara ulaşmak isteyecektir. Bunlara, adalet ve
fayda hedefini de ekleyebiliriz. İlim adamı için
gerçek, gönül adamı için güzel, ahlâk için iyi,
doğru ve hayır, toplum için adalet ve fayda, da-
ima göz kamaştırıcı birer hedeftir. İnsan ve im-
kânlarının sınırlılığı ise, bu hedeflerde kaynaş-
mağa daima kesin birer engel olmuştur. İşte,
insanın dramı burada başlar. Büyük ideallere
varmak için dayanılmaz bir arzu, fakat bu ideal-
lerle insan arasındaki mesafenin, bu dünyada,
yok edilememesi gerçeği...

Bu ızdırabın halis ilim adamı, yıllarca süren
çalışması sonucu mutlak gerçek ile, zihin gücü
arasında daimi bir bağ kuramamak, gerçeğin sı-
nırsız ve her an değişen, akıp giden muhteşem
akışını kapsayamamak, gerçeğin hayat dolu akış-
nın sönük, anlık ve cansız hayali ve bu hayalin
sembollerini ile yetinmek mecburiyetinde oluşu
ile, karşı karşıyadır. Bu, gerçek ilim adamının
dramıdır.

Gerçek sanatkârın dramı da aynıdır. Sanat-
kâr ister tabiatı aynen bize göstermeğe ve du-
yurmaya çalışsın, ister tabiatte görebildiği gü-
zelliği, ister gönlünde yaşattığı güzelliği eserinde
yansıtmaya çalışsın hiç bir zaman mutlak güze-
li bize gösteremeyecektir. O, güzelliğin bir anki
belirtisinin aynısını değil, hayalini gösterecektir.
Burada sanatkâr güzele varamıyacak, sadece gü-
zeli anlık belirtisinin sembolü ile yetinecektir.
Bu yetinme mecburiyeti, sanatkârın gönlünü ya-
kan ızdırabın ateşidir.

Düşününün ve mücadelecinin dramı da aynı-
dır. Düşünür, insanlığın ve toplumun hayatını
düzeltilme görevini yüklenince, ki ihmal edemeye-
ceği vazifesidir, toplum idealleri ile toplum im-
kânları arasındaki tezdâdı görecek.

Düşünür, toplumun yetersizliği, ızdırabı üze-
rinde düşünür, toplumun hastalığını bulmaya ça-
lışır. Bu bütün beşerî bilgilerin neticelerini
toplayan yüksek bir sentez olacaktır. Fakat insan
bilgisinin sınırları, bu yüksek sentez bilgisinde
de düşünürü bekleyen şeydir. Bu, gerçekte bütün
bilgi dallarının problemi ve ızdırabıdır.

Bundan sonra düşünür, toplumun ideal dü-
zeninin ne olabileceğini kendine sorar. Bu soru-
ya verdiği cevaplar tam veya eksik, ideal bir
düzenin hayalidir. Bu da hiç bir zaman eksiksiz,
yanlışsız bir düzen olamayacaktır. Burada da
ideal düzen hayali, insanın ve toplumun realitesi
ile çarpışacaktır. Bu, düşünürün ve mücadelecî-
nin dramıdır. Düşünür ve mücadelecî, bu dünya-
da mümkün ideal düzen ve toplum için savaşa-
caktır.

Yukarıda söylediğimiz gibi, insan, hayvan-
lığından uzaklaştıkça bu ızdırabı duyacaktır.
Yoksa hayvanî içgüdünün temel kanunu olan

intıbak, yani ayma, insanı güden mutlak bir ço-
ban haline gelince, her şeye alışmak mümkündür.
Hatta insanlık şerefine ne derece aykırı olursa
olsun, yaşamak için yaşamak, sapık bir zevk
bile verebilir.

İşte insanlık onurunun yitirildiği bu kerte-
de, «ağlamayan gözden, sızısı olmayan yürekten
Allah'a sığınırım» denmelidir. Daha dün dene-
cek bir geçmişte böyleleri için, «ağlamıyorsan
bari, gülmekten utan» denmiştir.

Belirtmeliyiz ki, ulvî ızdırab, yüksek bir ide-
ale kavuşamamanın ızdırabıdır. Yoksa, ızdırab
için ızdırab, bir çıkar yol değildir. Gözü yaşlı
gerek derken, toplumun ızdırabını gönlünde duy-
mağı anlıyoruz, yoksa ızdırabı kendine zevk bil-
meyi değil. Ve hemen ilave etmeliyiz ki, insa-
nın bu büyük dramını tahammül edilmez halden
çıkartıp, onu tekâmülün anahtarı yapan şey,
mutlak gerçeğin kusursuz doğru haberine da-
yanan ümit, teselli ve sabır telkin edici ve sınırı-
sız saadet ülkesinin varlığını müjdeleyen, tam
doğru bir inanç olabilir. Bunu çağımızın insanına
ancak, İslâm verebilir.

İkinci noktaya gelelim. Kime karşı elsiz, ki-
me karşı dilsiz olmak gerek?

Gerçek ve doğru haber şudur: «Kötülüğe
karşı elinle, dilinle, ona da imkânın yoksa kalbin
le düşmanlık besle. Bunun ise, inancın en zayıf
derecesi olduğunu bil.» Şimdi, kötülüğe karşı
dilsiz ve elsiz olabilir miyiz? Şüphesiz ki hayır!

Şu halde kimdir, bizim elsiz ve dilsiz oluca-
ğımız, hoş göreceğimiz? Bu herşeyden önce
halkımızdır. Halkımız bizi anlamayabilir, düşma-
nın ve hainlerin telkinlerine kanarak yersiz ve
yanlış kanaatler besleyebilir. Biliyoruz ki, halkı-
mız bütün mücadelemiz süresince bize kalbini
açtı, bizi bağrına bastı. Fakat böyle olmayıp,
anlamasaydı ne gam?

Şimdi çoban, bataklığa gömülmek üzere olan
sürülerini nasıl selâmete çıkarır? Kurdun, kuşun
kuzgunun eline teslim etmeği düşünmez. Batak-
lığa yürüten sürüyü, öğendire ile korkutmayı mı
düşünür, yoksa sürüyü kızıp oturduğu yerde ça-
kılır kalır mı? Hiç biri değil elbet. Onları müş-
fik, cazip ve içli bir sesle selâmete çağırır.

«Sövene dilsiz gerek» haine, zalime, alçağa
milletin düşmanına, millî mücadelenin yolunu
bilerek, inatla tıkayan için değil! Böyleleri i-
çin bitmeyen bir kin, iğrençliklerini, kepezelik-
lerini ortaya çıkarmak ve zavallı yalnızlıklarını
artırmak, halkı aldatmalarına bir son vermek
için misilsiz bir inatla savaşmak gerekir.

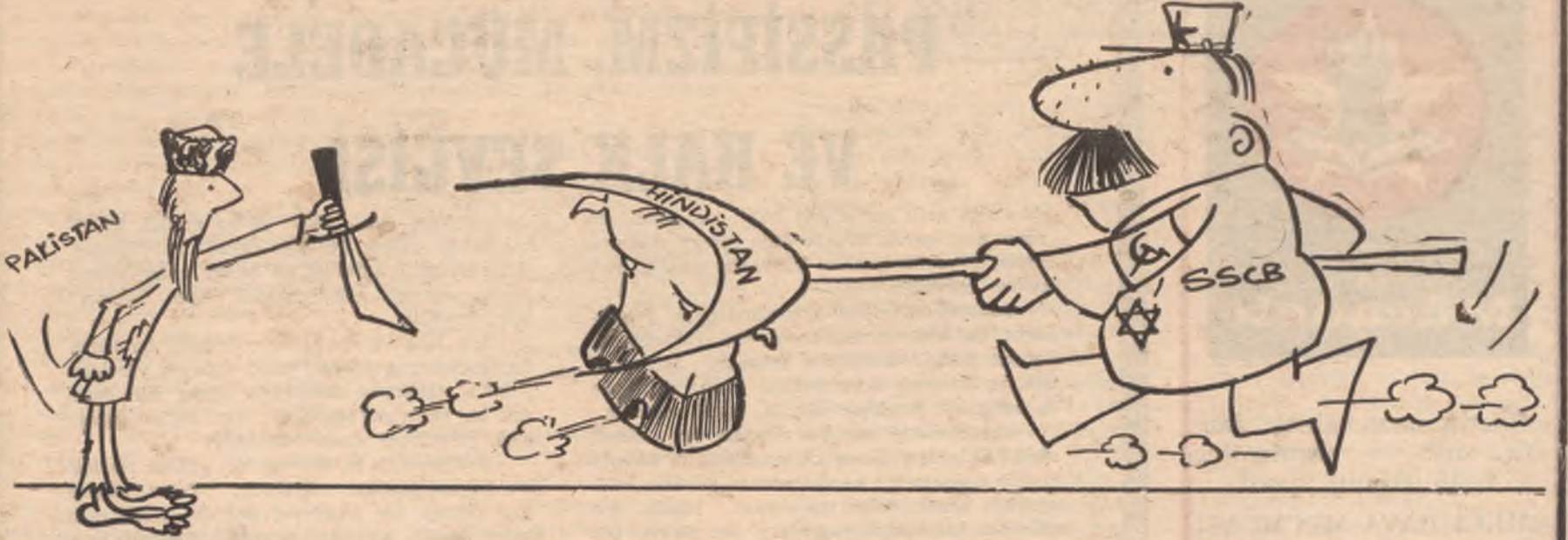
Millet düşmanı ile, ortağı ile ve hainle mü-
cadele, halk sevgisinin gereğidir. «Sövene dilsiz
gerek» halk kitlelerine karşı davranış yoludur.
Sınırsız fedâkarlığı gerektirir. Bilmeyeni, aldan-
mış ve aldatılmışı, hainin tuzağından, düşma-
nın ağından kurtarmak için en sağlam yoldur.

Şunları unutmamalıyız. Halk dostu kılığına
bürünen, halk savunucusu maskesi takan millet
düşmanlarının ve hainlerin tuzağına halkın düş-
memesi için, sınırsız bir fedâkarlık gerek. Halka
karşı bu büyük müsamaha ne passifizmdir, ne de
halkın zaafılarını istismar etmektir

Passifizm, düşmana ve haine, bugünün kuv-
vetlisine boyun eğmeyi salık verir. Bu manada
passifizm yanlıştır. Tehlikelidir. Ve Türk milli-
yetçisinin yolu bu değildir. Zira Türk milliyetçisi
nin davranış yolu, elden gelen bütün imkânları
kullanarak, millet düşmanlarını yenmek ve ideal
bir toplum düzeni kurmaktır, bütün demokratik
imkânları kullanarak.

Aynı şekilde, halkı sevmek, halkımızın için-
de bulunduğu yetersizlikleri, zaafı sevmek ve
benimsemek de değildir.

Yeniden Milli Mücadele

İstifa Eden Onbirler ve Yeni Hükûmeti Bekleyen Vazifeler

Geçtiğimiz hafta, bütün Türkiye'yi yakından alâkalandıran ve umumî efkârı, çeşitli fikirler doğrultusunda bir hafta boyu meşgul eden olay şüphesiz ki, onbir Bakanın arkasından da Hükûmetin istifası olayı oldu. Bilindiği gibi, Hükûmetin düşmesine sebep olan ve bazılarınca hareketleri «isyân» olarak vasıflandırılan Bakanlar, istifa gerekçelerinde, «bu şartlar altında vazife yapamayacaklarını, giricecekleri icraatlar da kabine içi ve dışı engellemelerde bulunulduğuna» ileri sürmüşler ve kendileri dışında herkesi itham eden bir üslup kullanmışlardır.

11 BAKANIN İSTİFA GEREKÇELERİ

İstifa gerekçesinde ileri sürülen bazı fikirlerin, hareketin mahiyetini, ve mezkûr Bakanların ruh ve fikir halini kavrayabilmemiz bakımından, burada naklinde fayda vardır.

İstifa gerekçesinde deniliyordu ki:

«... Faşizme kayabilececek bir yönetimin işbaşına gelmesinin kendilerine büyük çıkarlar sağlayacağı sananlar, hükûmeti düşürebilmek için yoğunlaşan bir cephe çalışması oluşturmaktadırlar... Aydın kamuoyu türlüendenle desteğini esirgemektedir. Sıkıyönetimin ilânından sonra hükûmet ile Sıkıyönetim arasındaki çalışma ve yürütme ilkelerinin iyi saptanamaması sonucunda ortaya çıkan bir kısım uygulamalar gerek dünya kamuoyunda, gerekse Türkiye'deki aydınlar arasında kaygılar yaratmıştır. Bu arada gerici, tutucu çıkarıcı basının reformlara ve hükûmete karşı faaliyetlerini rahatlıkla sürdürmesi, reformcu bir Hükûmetin desteği olması gereken bütün güçleri küstürmüş bulunmaktadır... Modern iktisat ve maliye anlayışından yoksun ve hükûmetimizle işbirliği yapmaya isteksiz bir Maliye ve Merkez Bankası ekibi, sorunların büyüyen çözümlerinin güçlenmesine sebep olmaktadır.»

Memleketimizin, sükûn ve istikrara her zamankinden daha muhtaç olduğu bir ortamda ve büyük bir hızla gelişen dünya meselelerinin, heyecanlı havasında devlet olarak bizi de sardığı bir sırada, milletin yeni bâdirelere sürüklenmesine yol açacak davranışlar, şüphesiz ki iyiye ve hayra yorulamaz. Böyle olunca 11'lerin istifası, eğer belirli bir zihniyetin eseri değilse mutlaka basiretsiz ve memleket gerçeklerini göremeyen kısır bir politik anlayışın mahsulüdür. Kaldı ki, istifa gerekçesinden naklettiğimiz yukarıdaki bölümler, üzerinde ciddiyetle ve üzülen durulması ve mânâsı üzerinde derin derin düşünülmesi gerekli hususlardır. Çeşitli şüphe ve endişe yıldırımlarını haklı olarak üzerine çeken böyle bir bildiriye, zihniyetleri ve fikirleri bakımından ters düştüğünü tahmin etmeye kendimizi zorladığımız bazı Bakanların da, imzala-

rını atmaları, asıl milleti üzen bir husus olmuştur.

MİLLETİMİZİ YARALAYAN İFADELER

Milleti üzmüştür, çünkü; millet hayatına kasteden hainlerin, milleti ithamda, uğursuz ve yaralayıcı bir slogan olarak kullanageldikleri kelimeler ve cümleler, istifa mektubunda rahatlıkla kullanılmış ve bunları kullanmakta herhangisi bir sakınca da görülmemiştir.

Ne demek «faşizme kayabilececek bir yönetimin işbaşına gelmesini arzulayanlar» lâfı? Türkiye'yi bir kızıl diktatörlüğün kanlı pençesine teslim etmek isteyenlerin ağzından ve kaleminden, yıkım isteyen kelimeler halinde senelerdir dökülmüyor mu bu sloganlar? Kızıl ve yıkıcı emeller fırsat vermemenin adı her yerde faşistlik olmamış mıdır? Kelimenin ifade ettiği tarihi mâna bir tarafa; memleketimizde ve dünyada, komünist hareketleri önleyen, marksizmi ve anarşizmi mahkûm eden her hareket, kasten faşistlikle damgalanmış ve bu damganın heyecanlı havasında taraftarlar bulunmaya çalışılmıştır. Komünizmi önlediği yani devletin ve tarihinin gerefini koruduğu için Türk ordusunun adı faşistliğe çıkarılmıştır. Onun mümtaz komutanları da faşisttir. Anarşizmi önlemeye çalışan Reisi cumhur ve Başbakan da faşisttir. Bilhassa 12 Mart hareketiyle, hain niyet ve emellerine mâni olunan devlet kundakçıları, yurt içinde ve yurt dışında, millî ordumuzun ve onun gerefli müessislerinin aleyhine söylenmedik lâf bırakmamışlar ve Amerikan ajamı diye vasıflandırdıkları gerefli Türk askerini, elinde kırbaç, milleti kan ve dehşete boğan bir faşist olarak tanımlamışlardır.

Bunların, gerek yurdumuzdaki ve gerekse Avrupa ülkelerindeki, kendilerini ele veren ihanet belgelerini, resimler ve bildiriler halinde günlük gazbelerde ve özellikle mecmuamızda okuyucularımız görmüşler ve okumuşlardır.

Böyle olunca, büyük bir gürültü ve iddiayla istifa bayrağını kaldıran sayın Bakanlar, kendi hükûmetlerini bile faşistlikle itham eden ne idüğü belli kimselerin ve çevrelerin oyununa getirilmek istendiklerini acaba fark etmemişler midir?

ÖRFİ İDARE, MİLLETİN VARLIĞINI KORUYAN BİR MÜESSESEDİR

Hele o, Örfî İdare icraatının, aydınları darılttığı ve küstürdüğü mütaleasına ne demeli? Yani, sayın onbir Bakanımızın yüksek iddialarına göre Hükûmet, Sıkıyönetim üzerinde, istediği şekilde karar verdirtecek bir hakimiyet kuramamış! Sıkıyönetim hakimleri de aydınları (hangi aydınları?! Türk Devletine, Türk Ordusuna ve Ay-Yıldızlı bayrağına hakaret duygula-

rıyla dolu olan, düşman bir devletin tebaası olma şerefsizliğini bu milletin evlâdı olma şerefine tercih eden sözde aydınlar!) mahkûm etmiş! Bu yüzden Türkiye'nin ve dünyanın aydın kamuoyu, devlete ve hükûmete küsmüş ve devletimizin muvaffakiyeti için şart olan yüksek desteğini bizlerden esirgemiş!

Yanlış okumuyorsunuz ve bunları biz kendimiz de uydurmuş değiliz. Onbir Bakanımızın, istifa mektuplarında, istifalarına gerekçe olarak zikrettikleri bir husustur bu. İnsan bunları okurken hayretten ve dehşetten donup kalıyor. Nasıl olur da bir hükûmet yetkilisi veya yetkilileri, kendi varlıklarını ortadan kaldırmak için çaba sarfedip teşkilâtlanan ve bu niyetlerini her fırsatta ortaya koyanların yardım ve desteğine ihtiyaçtan bahsedebilir? Onlarla ideolojik yakınlıkları bulunanlar ve ellerine geçirdikleri fırsatları, büyük bir iştiha ile değerlendirme hırsı içinde olanlar, onların yardım ve desteğini her zaman yanlarında görmek isteyebilirler. Ancak, devlet hizmetinde kendilerinde, zaman zaman şahsiyet, ciddiyet ve liyakat emareleri görülenlerin, oyuna gelerek, devlet yıkıcılarıyla aynı paralelde görünmelerini, millî vicdan hiçbir zaman affedemez.

Hem, küstürüldüğünden bahsedilen «aydın kamuoyu», bizim aydın kamuoyumuz değildir. Örfî İdare Mahkemelerinde adaletin tecelli ederek devlet ve millet düşmanlarına hak ettiklerinin verilmesi, okumuşu okumamışıyla, sivil ve askeriyle, milletimizin bütün fertleri arasında sonsuz bir sevinç meydana getirmiştir.

Silâhların gölgesinde de olsa millet, devletin, şeref ve haysiyetinin korunmuş olmasının derin hazzını duymaktadır. Devletine ve ordusuna içten bir güven duymanın emniyet ve huzurunu hissetmektedir. Ordunun ve örfî idarenin adalete dayalı bu icraatından rahatsız olanlar, olsa olsa millet ve devlet düşmanları olabilir. Onların yardımına, desteğine, fikir ve düşüncelerine ise bu milletin katıyen ihtiyacı yoktur. Yardım ve merhametinin, iyi niyet ve duygularının herkes tarafından tereddütsüzce kabul edildiği bu millet, varlığının, şeref ve haysiyetinin sembolü olan devlet ve ordusunun düşmanlarını asla affetmez. Kaldı ki, küstürüldüğünden bahsedilenler ve aydın oldukları söylenenler, bu milletin can düşmanı olan bir avuç marksist sapıklardır. Beynelmilel marksist teşkilâtların üyeleridir ki, Avrupa'da ordumuzun ve örfî idarenin aleyhinde alabildiğine kışkırtıcılıkta bulunmaktadırlar. Bütün maksatları, Sıkıyönetimin millî icraatlarından yoldaşlarını kurtarabilmek veya en az zararla bu devreyi geçştirebilmek. Bir devlet yöneticisinin, bu basit gerçeği ve komployu görememesi, ya gafletin ve bilgisizliğinin eseridir veya bu görünen çehresinin arkasındaki bir takım niyetleri gizliyor olmasının ifadesidir. Devlet yönetiminin, gerçek mana da bir sanat haline geldiği günümüzde, bu her

İki hasin de tasvip edilemeyeceği aşikârdır.

Onun içindir ki, memleketi, içine yuvarlandığı büyük tehlikelerden korumuş olmanın şeref ve gururunu her zaman taşıyacak olan Genel Kurmay Başkanı Sayın Orgeneral Memduh Tağmaç, ordunun temsilcisi olarak, gür sesini hemen yükseltmiş ve yanlış düşünce ve kanaat sahiplerini, kendisine yakışan bir asalet üslubu içinde uyarmıştır. Bunlar hükümet adamı ve Bakan olsalar da. Sayın Orgeneralin, tam metnini, mecmuamızın diğer sayfalarında bulacağınız uyarı mesajı, milletimizin engin kabulüne mazhar olmuştur. Devletimizin yücelmesinin ve ordumuzun zaferden zaferle koşmasının sırrı ve şartı da, zaten bu engin kabul duygusu değil midir?

KARANLIK VE ŞÜPHELİ NİYETLER

Müstafi Bakanların, bizi, haklı olarak yukarıdaki tahlillere götüren ifadeleri bir yana, bazı niyet ve icraatları da, her zaman, üzerlerine istifhamları davet etmiştir. Devletin en büyük ve en önemli iki müessesesinin başına getirilecek olan şahıslar hakkındaki kanaat ve tepkileri, herkesin bildiği bir husustur. Devletin eli kolunu demek olan ve emniyetimizin, istiklâl ve hürriyetimizin bekçisi bulunan MİT hakkındaki yanlış düşünceleri ve baskanlığına getirilecek şahıslar hakkında münakaşa ortamı meydana getirmeleri de, üzerinde durulacak fevkalâde önemli bir konudur. Bu millî müessesemizin şimdiye kadar düşmanları hep komünistler ve karanlık düşünceli kimseler olmuştur. Devletin temellerini dinamitlemek isteyen hainler, kendilerine bu fırsatı vermeyen müesseseyi elbette istemeyeceklerdir. Ve bunun içindir ki, komünistlerin bir numaralı boy hedefleri arasında örfi idareden evvel ve sonra, hen bu millî müessesemiz olmuştur. Her fırsatta hücumu uğramış, yıpratılmak istenmiş ve belirli bir partinin teskilâtı olarak çalıştığı söylemek suretiyle tesirsiz hale getirilmek arzu edilmiştir. İşte böylesine hayati millî bir müessesemizin, hem de, onu düşmanlarına karşı te sirli bir şekilde korumakla görevli şahıslarca münakaşa konusu haline getirilmesi cidden çok üzücü olmuştur.

Devlet Plânlama Teşkilâtının başına da, bu sayın müstafi Bakanlarımız tarafından, komünist bir parti olduğu için kapatılan İşçi Partisinin hızlı bir mensubunun getirilmek istenmesi, üzerinde durulması gerekli ayrı bir konudur. Bereket versin ki, Başbakan Nihat Erim, ağırlığını ortaya koymuş, büyük bir sinirlilik içinde «DPT'ni komünistlere teslim edemeyeceğini» söylemiş ve yapılmak istenen tayini durdurmuştur.

Görüldüğü gibi, büyük iddialarla makamlarını terkedip giden 11 ler her zaman haklarında istifhamlar meydana getiren bir takım düşünce ve teşebbüslerin içinde olmuşlardır. Bu halleriyle, vatan satıcılarını şımarttıklarını ve ümitlendirdiklerinin hiç de farkında olmamışlardır. Nitekim, komünistlerden Kâmil Dede, mahkemede yargılanırken, 11 lerin fikir, düşünce ve teşebbüslerini kendilerinin haklılığına bir delil olarak göstermekten çekinmemiştir.

11'LERİN EKONOMİ POLİTİKALARI

Artık siyaset literatürümüzde 11 ler diye bilinecek olan müstafi Bakanlar, ekonomi politikaları bakımından da büyük tenkitlere uğramışlardır. Kendi paralellere sokamadıkları için «modern ilim ve zihniyetten uzak olmak»la suçladıkları Maliye Bakanlığı ve Merkez Bankası yetkililerinden çok ağır cevaplar almışlardır.

Sadece bu müesseselerin yetkilileri tarafından değil, bütün millet tarafından, içinde bulunduğumuz ekonomik durumun tasvip edilmediği aşikârdır. Bu ekonomik sıkıntının, bazı yönleriyle geçmiş iktidar zamanından intikal ettiği doğrudur. Ancak; akıllı, gerçekçi ve millî düşünceye sahip bir devlet adamının, millete olan sevgi ve bağlılığıyla, sadece ekonomik sıkıntıları değil, millet hayatını tehdit eden bütün buhranları bertaraf etmesi mümkündür. Bütün sıkıntıların tek giderici çaresi, engin bir millet sevgisi ve mukaddes bir devlet şuur ve düşüncesidir.

Halbuki ekonomik sıkıntıların giderilmesi bir yana pahalılık, işsizlik ve fakirlik, ateşten bir çember gibi, milletimizin boynuna geçirilmiştir. Yeni yeni zamlar ve vergiler piyasayı hursuz etmiş ve bunalmaların en şiddetlisi, milletimizi sarmıştır. Son sekiz ayda ikinci cihan

harbinin sıkıntılı havasında basılan karşılıksız paradan daha çok para basılmış ve bu da suni bir pahalılık süratini meydana getirmiştir. Önümüzdeki aylarda da 15 milyar liralık bir emisyonu yani karşılıksız para basma cihetine gidilmesi de, bu sayın Bakanlarımızın ekonomik tavsiyeleri arasındadır. Bu nasıl bir politika ve nasıl bir ekonomik tedbir?! Milyarlara varan karşılıksız paranın, memleketi enflasyona, pahalılığa, açlığa ve sıkıntıların gayyasına yuvarlayacağı, en basit kafaların dahi düşünebileceği bir husustur. Bu sıkıntıların ise, sonunda memleketimizi yuvarlayacağı uçurum şüphesiz ki ihtilâldir. Anarşistlerin, ihtilâl goygoycularının aradıkları, arayıp da bulamadıkları bir ortamdı bu. Nitekim, memleketin geleceğiyle kaygılı iktisatçı ve maliyecilerimiz, bu gerçeğe parmak basmışlar ve memleketin mutlak bir ihtilâl uçurumundan geri döndüğünü ifade etmişlerdir. (8-9-10 Aralık 1971 tarihli gazeteler.)

ERİM VE KABİNESİ BİR İMTİHAN DAHA VERİYOR

Neyse olan oldu. Millet hayatından, sekiz ay gibi uzun bir müddet daha, deneme ve tecrübelerle geçti. Eğer ders alınmaya gayret edilmiş ve alınmışsa. Onbirlerin istifasıyla düşen Hükümeti, yine Erim kuruyor. Bu satırları okuduğunuz sıralarda yeni Hükümet kurulmuş olmaktadır.

Erim ve kurduğu Hükümet, tarih ve millet vicdanı önünde yeni bir imtihan daha veriyor. Birinci Erim Hükümeti ve dönemi hata ve sevalarıyla artık tarih olmuştur. Onun değerlendirilmesi, tarihin ve millet vicdanının âdil mahkemesi önünde yapılacaktır. Ve layık olduğu yere de oturtulacaktır.

«— Değerli silah arkadaşlarım.

12 Marttan sonra kurulmuş olan ve bu güne kadar değerli hizmetlerde bulunan Profesör Nihat Erim kabinesinden 11 bakanın evvelki sabah toptan istifa ettiklerini bir sürpiz havası içinde öğrenmiş bulunuyoruz.

Ufukları gittikçe kararan bugünkü dünya ortamında ve memleketimizin içinde bulunduğu buhranlı böyle bir dönemde, bir hükümet krizinin yaratılmasının yurdumuz için neler doğuracağını tahmin etmek şüphesiz güçtür.

Diğer taraftan, istifa eden bakanların ileri sürdükleri gerekçenin bir bölümünde hükümetle devam eden Sıkıyönetim arasında çalışma ve yürütme ilkelerinin iyi saptanmadığı yani hükümetin Sıkıyönetimi gerektiği şekilde yönetemediği, belirtilmek istenmiştir. Türk Silahlı Kuvvetleri tüm yanlış olan bu görüşün karşısındadır. Sıkıyönetim anayasanın ön gördüğü şekilde Silahlı Kuvvetlerden belirli komutanlara, belirli bölgelere ve belirli süreler için kanuna verilmiş idarî ve kazaî bir yetkidir.

Sıkıyönetim kanununa göre Sıkıyönetim komutanları görevlerinden dolayı yalnız başbakana karşı sorumludurlar. Bunun dışında Kuvvet Komutanları ve Genelkurmay Başkanı da dahil olmak üzere hiçbir makamın emrinde değildirler.

Öte vandan Silahlı Kuvvetler bugüne, kadar, Sayın Nihat Erim kabinesi ile olan münasebetlerine yalnız demokratik nizam ve kanunlar çerçevesinde hareket etmiş, bunun dışına çıkmamak için büyük bir hassasiyet göstermiştir.

Hakikat böyle iken, Sıkıyönetim İdaresinin bu şekilde yerilmesi Silahlı Kuvvetlerce teessürle karşılanmıştır. İstifanın gerçek nedenlerinin yakında kamu oyunca öğrenileceğine şüphe yoktur. Ancak Silahlı Kuvvetler Komutanı herkesin kendi yetki ve sorumluluklarını gayet iyi bilmesini hatırlatmakla simdilik yetinmek istiyor, varlığımızın en büyük teminatı olan Silahlı Kuvvetlerimizin bu durumu açıkça bilmesini gerektiriyor.

Milletimizin özlediği ve layık olduğu refah ve mutluluk için harcanan demokratik cabaların başarı ile sonuçlanacağından bütün arkadaşlarımızın emin olmalarını ve görevlerinin başında daima uyanık bulunmalarını önemle rica ederim.»

GENEL KURMAY BASKANI
ORGNERAL MEMDUH TAĞMAC

Yeni Hükümetin, milletin ideallerinin tercümanı olması, milletin gönülden istediğidir. Aca-ba Erim Hükümeti, milletin arzu ve temayüllerine ne nisbette tekabül edecektir. Önümüzdeki günlerde görülecektir.

Milletin derdi çoktur, ızdırabı büyüktür. Gönüllü yaralıdır. Çünkü, herşeyini vererek yetiştirdiği ve kendisinden büyük hizmetler beklediği evlâtları, şimdiye kadar ona, gerçek mânâda evlâtlık görevlerini yapmamışlardır. Kendisine tepeden bakmışlar, ideallerini horlamışlar, tarihini alaya almışlar ve bu menfi ruh halinin çizdiği plânın mimarları olmuşlardır. İslâhat ve reform adı altında, temelinde göz yaşı, ızdırıp ve inilti bulunan, tarihin ve tecrübelerin yoğunlaşmış inşaatı müesseseleri ve duyguları, neticeleri hesaba katılmadan insafsızca darbelemiş ve memleketi gayri millî zihniyet ve icraatların hora teptiği bir ülke haline getirilmiştir. Bize ışık tutan tarihimiz hoyratça terkedilmiş, hiçbir zaman dostumuz olmamış bulunan Batı, tek yol göstericimiz olarak kabul edilmiştir. Havata bakışımızın temeli olan kültürümüz, özünden, tutarı rayından saptırılmış ve kendi kendimizi inkârı yönelen bir hastalığa müptelâ kılınmıştır.

Bunun içindir ki, millet yaralıdır. Bunun için dir ki, memlekette soğuk bir hava yıllar var ki esip durmaktadır. Bunun içindir ki, kalkınmanın temel unsuru olan, halkımızın sevgi, bağlılık ve desteğini yanımızda bulamamaktayız. Bunun içindir ki millet, aydın insanı, bir türlü kendisinden kabul edememekte ve yardımını esirgemektedir. Ve bunun içindir ki, yarına ve geleceğe kuşku ile bakmakta ve hasretle kucaklayacağı iktidarları her şeye rağmen büyük bir ümitle beklemektedir.

Erim Hükümetinin, şüphesiz ki, karşılaşacağı ve halledilmesi gerekli sayısız problemleri olacaktır. Bu problemlerin önemi ve mutlaka el atılmasının lüzumunu inkâr etmemekle beraber; asıl üzerinde ve hem de acilen ve öncelikli olarak durulması gerekli mesele, yukarıda özünü nakletmeye çalıştığımız meseledir. Bu mesele halledilmeden ve milletin, kalbinin derinliklerinden kopup gelen sevgi ve bağlılığını icraatımızın, hükümet anlayışımızın temeli yapmadan hiç bir problemi çözümleyemeyiz. Ana mesele budur. Ve bir hareketin milliliğinin temel şartı da budur.

Bu konuda millete kulak verilmelidir. Mâ-lûm çevrelerin, his ve düşünce bakımından mil letten kopmuş fert ve kliklerin değil; milletin emel ve arzusuna uyulmaya çalışılmalıdır. Milleti küstürmeyen ve onu yanına alan bir hareket, yıkılmaz.

Millete kulak verelim, ona dönelim ve onun hizmetinde olalım.

Nihat Erim'in Beyanatı

Son Pakistan Hindistan çatışmasında kendinden beklenen millî hüviyete uygun bir dış politika takip eden Türkiye, meselelerin bir an evvel çözülmesi için geniş çaba harcamaktadır. Geçtiğimiz hafta bu konu ile ilgili olarak basın mensuplarının sorularını cevaplandıran Başbakan Prof. Nihat Erim şunları söylemiştir:

«Bölgede ateş kes yapılarak işgal edilmiş topraklar derhal tahliye edilmelidir. Doğu Pakistan ve mülteciler sorunlarına ancak bu şartlaryerine geldikten sonra taraflarca siyasi çözüm yolları bulmak mümkün olabilecektir.»

Doğu Pakistan sorunu Pakistan'ın bir iç sorunudur. Binaenaleyh hiçbir yabancı devletin görüşlerini silah zoruyla Pakistan'a empoze etmek suretiyle bu soruna çözüm yolları aramak hakkı yoktur.

Hindistan - Pakistan anlaşmazlığının diğer bir vechesini de mülteciler sorunu teşkil etmektedir. Bu sorunun Hindistan'ı birinci derece ilgilendiren bir sorun olduğu inkâr edilemez. Ancak, bunun çözüm yolu da şüphesiz ki, silah yolu değildir.»

Kahrolsunlar. Dünyada, insana insanca yaşama hakkını vermeyen gözü kanlı caniler kahrolsunlar. Varlıkları, mazlum insanların göz yaşı, feryadı ve ızdırabının kaynağı olan bu vampir ruhlu kan emiciler, sadece kendi sapık ideolojilerinin büyük zaferleri (!) ni düşünürler. Türkistan'da «yaşayan ölü» olmuş Türk, kendini tank paletleri altına atan macar genci, Polonya'da ekmek isteyen işçi, Kıbrıs'ta banyolarda katledilen masum yavrular, insanlığın yüz karaşı, emperyalizmin bu kör aletleri için bir manâ ifade etmezler.

İşte, bütün dünyanın gözü önünde şişirilmiş, tahrik edilmiş, emperyalizmin oyununa gelmiş Hindistan, Müslüman katliamı ile meşgul. Dram

Pakistan Halkı Ölüm Çemberinde

aylardan beri devam ediyor. Şimdi Pakistan'ının boynu bükük. Küçük küçük Pakistan'lı yavrular şimdi kan içinde. İnsanlık ve medeniyetin en yükseğe çıktığı yerin içinde. Uyuşturulmuş, afyonlaştırılmış insanlık seyrediyor. Film seyrediyor gibi... Aynı felâkete o da uğrayacakmış, göremiyor. Perde var gözünde. Meşgul şimdi...

Nerede Birleşmiş Milletler Teşkilâtı? O, «Milletler arası barış ve güvenliğin sağlanması» (!) görevinin mümtaz (!) temsilcileri nerede? Ne barışı, neyin güvenliği? Harbi başlatan, B. Milletler sandalyesinde barış havarisi olmuş. Kan emen, sandalye ye kurulunca barış olsun diyor. «Çarpışmayın, öldürmeyin birbirinizi... Yaptığınız insanlığa sığmaz.» diyor. Sırtlan, sandalyede güvercin, ağzında zeytin dalı olan güvercin oluyor. Oluyorum diyor. İnsan adına ve büyük leke...

Ey emperyalizm savaşçıları (!) Ey Vietnam için saçlarını başlarını yolanlar. «Ho Amca» için gözlerinden yaş gelenler (!) Neredesiniz? Konuşsanız ya, Pakistanlı yetimin üzerine bırakılan bombayı, konuşsanız ya... Yoksa onlar insan sayılmaz mı sizin lügatte? Susmayın, konuşun Pavlof köpekleri, konuşun...

ASYA KÖMÜNİSTLEŞİYOR

Hint - Pakistan çatışmaları başladığından beri şu noktanın gözden kaçmamasına dikkat çekti. Bu savaş, sadece Hintli ile Pakistanlı'nın savaşı değildir. Orta - Doğu'daki, Kıbrıs'taki, Berlin meselesindeki el, burada da en mühim rolü oynuyor. O el, artık fark ekiliyor. Görülüyor.

Ne kadar düşündürücü. Rusya komünist. K. Çin de komünist. Rusya, Hindistan'ı destekliyor. Hem de açıkça silah veriyor. K. Çin de güya Pakistan'ı destekliyor. Pakistan ise müslüman. K. Çin ile dost olmalarına imkân yok. Ama K. Çin destekliyor Pakistan'ı?

Ne var ki, daha önceleri de Doğu Avrupa ve Balkanlarda hırslanan Moskova ve Pekin'in düşmanlığı sadece

İfta. Muvazaalı bir düşmanlık. Birleşmiş Milletler görüşmelerinde, «sen emperyalistsin», yok «Sen sosyal emperyalistsin» diye birbirlerine hücumdan başka bir tezahürü olmayan düşmanlık. O halde K. Çin ile Sovyet Rusya hangi oyunun içinde?

Komünizm, stratejik hedef olarak Dünya'nın komünistleşmesini seçmiştir. Hedef, dünya ihtilâlidir. Okuyucu, Asya haritasına dikkatle bakarsa komünistleşmemiş, fakat araç-çekiç arasına sıkıştırılmış olarak Hindistan, Pakistan, İran ve Türkiye'yi görecektir.

Hindistan ve Pakistan şimdi bu stratejinin tatbikatına sahne olmaktadır. Doğu Pakistan'da kurulması istenen «Bağımsız Bengalde Hükümeti» komünist bir hükümettir. Kendilerine hükümetin tevdi edileceği Mukti Bahini Gerillalarının içinde Mao'culardan tutun Leninçilere kadar, ama sadece marksistler var.

Hindistan'ın Batı Bengal kesiminde de yine komünistler çoğunlukta. Rusya'nın Hindistan'ı desteklemekteki gayesi dünyanın en stratejik yerlerinden biri olan Hint yarımadasını da ele geçirmektir. Doğu Pakistan komünistleşirse bu bir dereceye kadar gerçekleşecektir.

Pakistan sadece Batı Pakistan'dan ibaret küçük bir devlet olarak kalacağı için onun yutulması ileride daha kolay olacaktır. Bunu da K. Çin yapmaya çalışacaktır. Eğer Pakistan meşulleri Orta - Doğu'nun nasıl adım adım komünistleştirildiği plânını anlayabilirlerse, K. Çin yardımının varmak istediği hedefi de kavrayabilirler. Bu plân, önce yardım ve destekleme vaadleriyle ülkeye girmek. Sonra komünist kültürün yerleşmesini temin etmek. Ve daha sonra komünist hakimiyeti askerî şekle çevirerek resmîleştirmek.

Hindistan'ın, Pakistan'ın parçalanmasındaki menfaati ne? Bu biraz tarihî olmakla beraber, esas itibarıyla ideolojiktir. Zaten Rusya ve Kızıl Çin'in de aklalarına geldikçe kafalarını karıştıran şey, Asya'nın bağrında bir müslüman Pakistan'ın yükselmiş olmasıdır. Aslında Hindistan yuvarlada açıkladığımız oyuna gelmiş bir devlet hüviyetindedir.

Bir defa Hindistan'ın kendi içinde bir huzur yoktur. İneğe tapma gibi son derece gülünç bir inanışın, insanları manen felce uğratacağı açıktır. Kast sistemi sebebiyle derin sınıfl farkları halen Hindistan için büyük bir problemdir. Hindistan'da milyonlarca insan evsiz olarak sokakta dolaşmakta büyümektedir.

Bu şartlar altında Hindistan'ın savaşmaya kalkması acaip olduğu kadar, kendisi için de tehlikeli bir oyun olmaktadır. Rusya'nın kışkırtmalarının altındaki niyet elbetteki Hindistan'ın başına büyük felâketler açacaktır. Bunu ileride göreceğiz...

ÇATIŞMALAR VE SON DURUM

Biraz sathî düşünülecek olursa Hindistan, geçtiği son saldırıyla her türlü hukuk kaidelerini ve anlaşmalarını hiçe saymaktadır. Aslında, bütün bu anlaşmalar, sözleşmeler lâftan ibarettir. Zira büyük ihanetlerin, plânların maskelenmesi ancak bu yolla mümkündür. Son Hint-Pakistan savaşı hep bu gerçeği doğrula-

maktadır. CENTO, SEATO şimdi rafa kaldırılmıştır. B. Milletler Teşkilâtının sadece lâf ve gerçek niyetinin de ne olduğu artık gün gibi aşikâr kazanmıştır.

Güvenlik Konseyi'nde, ateşin derhal kesilmesini ve eski sınırlara dönülmesini isteyen tasarılar Sovyetlerce devamlı olarak veto edilince mesele Genel Kurul'a getirilmişti. Genel Kurul'un «Ateş kes» kararı alınması da bir değişiklik hasıl etmedi. Zira Hindistan hedefe varıncaya kadar başlattığı hareketi sürdürmek istemektedir.

Doğu Pakistan'da Hindistan ve Muhiburrahman aleyhtarı büyük gösterilerin başladığı haberleri ise sevindiricidir. Bir Hint subayının şu açıklaması da hayli enteresan: «Biz D. Pakistan'ı işgal etmiş olsak, ilk 10 gün kurtuluş ordusu, 11. gün ise işgal ordusu muamelesi görürüz.

Çünkü aramızdaki savaş aslında bir Hindu-Müslüman savaşıdır.» (6 Aralık 1971 — TIME)

Pakistan'da ise Devlet Başkanı Yahya Han sivil bir hükümet kurulduğunu açıkladı. B. Bakanlığınca sağcı olduğu söylenen Nur-ül-Emin'in getirildiği hükümetin D. İşleri Bakanı da solcu olarak bilinen Zulfikâr Ali Bhutto. Derhal New York'a hareket eden Ali Mhutto B. Milletler görüşmelerine katılacak.

Pakistan için en kazançlı netice D. Pakistan'ı parçalanmaktan kurtarmaktır.

Belki de son Pakistan dramı İslâm alemi için bir derstir. Acı ve büyük bir ders. Uyanmak, gerçek doğruya, gerçek kurtuluşa sımsıkı sarılmak, o na lâyık olmak için bir ders...

Deli Petro'nun Vasiyeti

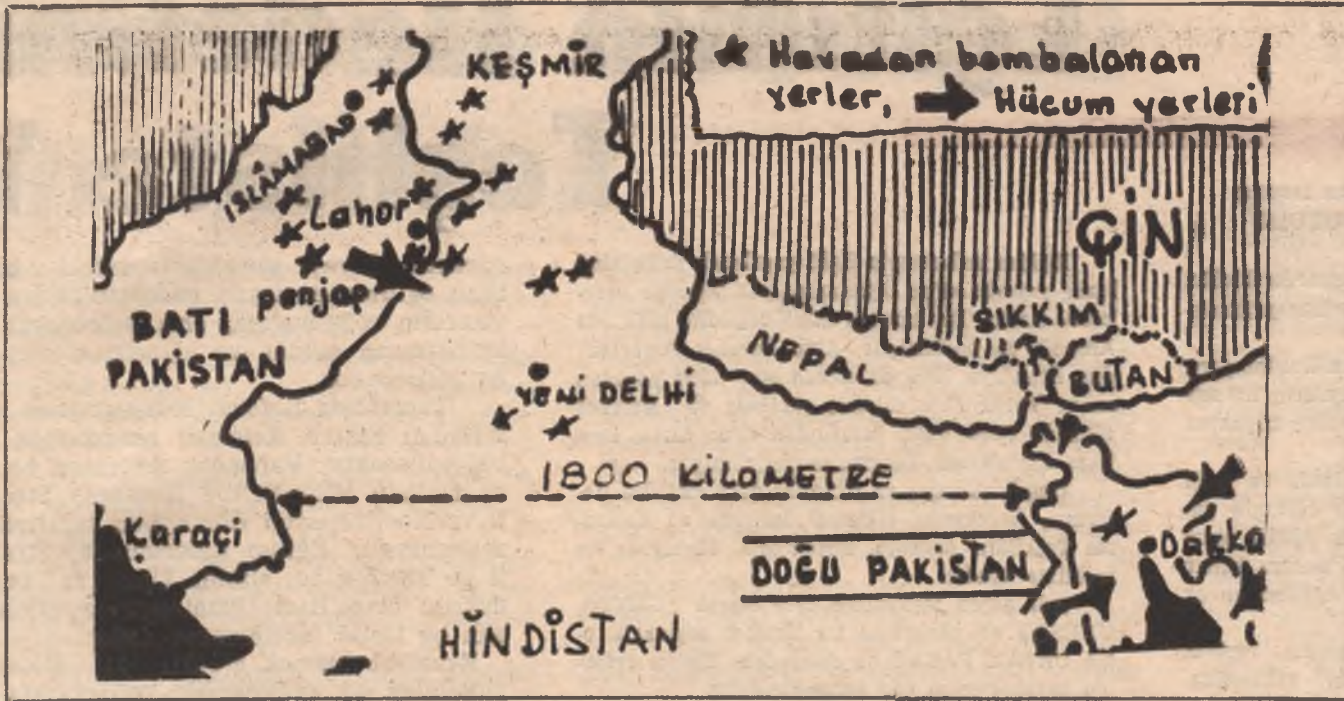
1965 teki Keşmir hadisesinde tarafsız davranarak Taşkent antlaşması ile Hindistan ve Pakistan'ın arasını bulan Rusya, aradan kısa bir zaman geçmesine rağmen yimdi Hindistan'ı var gücüyle desteklemektedir. Asya'nın komünistleşmesi ve Hint yarımadasının stratejik ehemmiyetine binaen yapılan desteklemeye aşağıdaki tarihî vesika da ışık tutmaktadır:

«Ne kadar mümkün olursa o kadar, İstanbul'a ve Hindistan'a yakınlaşmaya gayret et. İyi bil ki, bu iki memleketle hükmedenler dünyanın gerçek hakimidirler. (.....) Sayda ve eski Doğu ile alışverişi sağladıktan sonra, ret et. Eper bunu başarırsan İ-Hindistan'a doğru uzanmaya gaygiltene'nin parasına muhtaç olmazsın.» (Deli Petro'nun vasiyeti. Topkapı Sarayı Arşivi No. E. 9211 - Hayat Tarih Mecmuası Aralık 1968)

Görülüyor ki, Hindistan bu plânları bilmeden, kendisini de yok edecek bir takım oyunların içinde olmak gibi büyük bir gafletin içindedir.

— Rus taraftarı, Pekin taraftarı kızıl çetelerden meydana gelen Mukti Bahini Gerillaları, Doğu Pakistan halkına zulmün en iğrencini reva görmektedir.

PAKİSTAN GENEL KONSOLOSUNUN SÖZLERİ

Hain niyetlerin, azgın emperyalist iştahlarının aklık, ızdırıp ve zulme boğduğu Pakistanlı müslümanın dramı devam ediyor. Türkiye'deki gerçek vatanseverler, satılmamış her fert, bu dramı aynı üzüntü, aynı hissiyat ve aynı hassasiyetle takib ediyor Hint - Pakistan çatışmasının arkasındaki Beynelmîl plânları açıklamak, efkârı umumiye doğru değerlendirmek yollarına sahip kılmak hususunda mecmuamız meseleye yakından eğil mektedir.

Aşağıda, muhabirlerimizin İstan bul'daki Pakistan Umumi Konsolosu Mr. A. H. Khan ile yaptığı mülakatı bulacaksınız :

Soru : Sayın Konsolos, Doğu Pakistan'daki ayaklanma hareketini yürüten ve halen Hindistan'ın aktif desteğini gören MUKTİ BSHİNİ gerillalarının ideolojik karakteri nedir? Sayıları hakkında büyük rakamlar ve iliyor. Siz ne dersiniz?

Cevap : Mukti Bahini Gerillaları içinde bir çok guruplar var. Mao'cular, diğer solcu guruplar... Gerilla eğitimlerini Hindistan'da görmüşler. Aralarında talebeler var. Sayıları hakkında bir rakam veremeyeceğim. Fakat propaganda edildikleri kadar bir hakimiyetleri ve üstünlükleri yok Aslında bunların 25 Mart'tan önce isimleri bile duyulmuyordu. Mucibur rahman hareketinden sonra ortaya çıktılar.

Soru : Bu son savaşta, Hindistan'ın saldırgan durumu olduğu bütün dünya efkârı umumiyesince tescil edildiği halde, Türkiye'de bazı yayın vasıtaları ki, solcu ve kozmopolit de diğimize bu basın, Pakistan'ı suçlama gayretkeşliğinde bulunuyor. Acaba, Pakistan'da Türkiye aleyhinde yazı yazabilenler veya aleyhte olanlar mevcut olabilir mi? Halk böyle bir şeyi nasıl karşılar?

Cevap : Daha Pakistan devleti kurulmadan o zamanki Hint müslümanları olarak 1918'lerde Türkiye'ye yardım etmiştik. Daha sonraları bu yardımlaşma ve kardeşlik devam etti. Pakistanlılar şimdi Türkiye'yi ikinci bir vatan sayıyorlar. Kardeş biliyorlar... Hükümet bu kardeşliği RCD gibi ittifaklarla resmî hale getirmiştir. Türkiye'nin 1965'deki yardımı bizleri çok memnun etmişti. Bu savaş sırasında Türkiye bize her çeşit yardımı yapmıştır.

Türkiye aleyhinde bulunma meselesine gelince... Böyle bir şeyi Pakistanlı düşünmek bile istemez. Değil ki yazmak!

Soru : Hint - Pakistan savaşının sebebini nasıl izah edersiniz?

Cevap : 1757'lerde İngiliz hakimiyetine girmiş olan Hint yarımadasında daha sonraları Hindu - Müslüman ayrımı olmaksızın bir kurtuluş hareketi başlar. Ne var ki, Hintliler, müslümanlara baskı yapacak şekilde bir takım planlar peşindedirler. Bunu farkedene Salimullah, Dakka'da (Şimdiki D. Pakistan başkenti) bir müslüman teşkilâtı kurar. Hindistan'ın niyetini anlayan diğer müslümanlar da Salimullah'ın birliğine iltihak ederler.

Ve müslümanlar, İngilizler Hint yarımadasından atıldıktan sonra kurulacak devlette nüfus nispetlerine göre temsil edilmelerini istiyorlar. Hintliler bu teklife; Hele bir devleti kuralım, bunu sonra düşüneriz tarzında imah bir cevap veriyorlar. İngiltere çekildikten sonra, «şimdi ne olacak» sorusuyla ilgili her toplantı ve konferans da bir netice vermiyor ve müslümanlar istemeye istemeye tek bir devlet içinde Hintlilerle beraber yaşamayı kabul ediyorlar.

Fakat 1940'larda Müslümanlarda yeni bir uyanış hareketi başlıyor. Hintliler'e : «Madem anlaşıyoruz, bize öyle bir toprak verin ki, niyetimiz olan İslâm'ın ne olduğunu bütün dünyaya gösterelim.» Önceleri Hindistan, yok biz tek devletiz, parçalanamayız» demesine rağmen protestolar artınca; müslümanların ekseriyette oldukları yerlerde kurulmak üzere Pakistan devletinin teşekkülünü kabul etmek zorunda kaldı. Böylece şimdiki Doğu Pakistan ile Batı Pakistan, aralarındaki 1400 km. mesafe ile bir Pakistan devleti olarak teşekkül etti.

Ama aradaki bu uzun mesafe büyük bir problemdi. Onun için arada bir geçit olması yolunda Hindistan'a teklifler yapıldı. Hindistanlılar buna razı olmadılar. Hatta, «biz Pakistan'ın kurulmasını kabul ediyoruz ama, 6 aydan fazla yaşayamaz» diye de istihza ettiler. Ama, Allah'ın yardımıyla bugüne kadar yaşadık inşallah, yine onun yardımıyla daha da yaşayacağız...

İşte Hindistan, Pakistan'ın kuru-

luşunu halâ hazmedemiyor. Bir de işe İngilizlerin, Hint yarımadasını terkederken bazı eyaletler ihdas etmesiyle yeni çıkan başları hasıl oldu. Öyle eyaletler vardı ki, halkın çoğunluğunun hindu olmasına rağmen, liderleri müslüman idiler. Bu eyaletler liderlerinin arzusuyla «Biz Pakistan la birleşiyoruz» deyince Hindistan buralara saldırarak kendi topraklarına kattı. Sebep olarak da halkın çoğunluğunun Hindu olmasını gösterdi. Meselâ Haydarâbâd, halkı hindu, liderleri müslüman olan böyle bir eyaletti.

Ve müstakil kalacağını, yani ne Hindistan'a ne de Pakistan'a bağlanmayacağını ilân etti. Hindistan aynı şekilde onu da kendine dahil etti.

Ama Keşmir meselesinde içler ters idi. Keşmir'in %87'si müslüman, baskındaki lider ise Hindu idi. Hindistan'ın yaptığına göre (Halkın çoğunluğu esas kabul edilirse...) Keşmir'in Pakistan'a bağlanması gerekiyordu. Lâkin Hindistan bir oyunla Keşmir'in Hindu başkanını başkent Yeni Delhi'ye çağırarak, ona «Keşmir'i

Hindistan'a iltihak ediyorum» şekli de beyanat veriyor. Tabii Keşmir müslümanları bu oyun üzerine derhal isyan ettiler. Pakistan'lı yerli halk da Keşmir'lileri destekledi. Bunun üzerine Hindistan meseleyi B Milletler Güvenlik Konseyine getirdi. Güvenlik Konseyi birçok çözüm yolları gösterdikten sonra problemin Keşmir'in kendi tarafından halledilmesini istedi. Neticede Keşmir'in üçte ikisi Hindistan'ın oldu, üçte biri de Pakistan'a kaldı. 1948 den beri de böylece devam ediyordu. Tabii ki huzursuzluk da kalkmış değildi. Bu uzun sürmedi. Ve 1965'de harp başladı. O zaman Rusya'nın arabuluculuk yapmasıyla Taşkent'te bir antlaşma imzalandı.

Şimdi harbi tahrik eden ana düşünce Pakistan'ın ayrı bir devlet olarak teşekkülüne dayanmaktadır. Hindistan, Pakistan'ın bir devlet olarak kalmasına hâlâ tahammül edemiyor. Pakistan topraklarını almak için uğraşıyorlar. Düşmanlık buradan geliyor...

Soru : B. Milletler savaşı durdurma ve eski sınırlara dönme kararı almıştır. Bunun meseleinin hallinde sağlam bir rolü olacak mıdır?

Cevap : Hindistan, Mucib'in serbest bırakılmasını, mültecilerin geri dönmesini ve konunun Avami Partisi ile görüşülmesini istemektedir. B. Milletlerin kararında da bu yönde bir hüküm olmadığı için kararı tanımayacaktır.

Soru : Sayın konsolos, bizce son Güvenlik Kurulu oylamalarında bir tezat mevcut. Şöyle ki, İngiltere bir CENTO üyesi olarak Pakistan'la aynı bir pakt içinde. B. Milletlerde Pakistan'ı desteklemesi gerekirken, Güvenlik Kurulunda çekimser oy kullanmıştır. Bunu nasıl karşılıyorsunuz?

Cevap : Şimdi Cento unutulmuş vaziyette İngiltere Hindistan'ı gücendirmek istemiyor. Yani Pakistan ile Hindistan'a karşı olan politikalarında bir fark gözetmiyor.

Bizi şimdi aktif olarak Türkiye ve İran desteklemekte, tabii bu da bizi çok memnun ediyor.

Soru : Son olarak şunu öğrenelim: İslâm aleminden gerekli alakayı görüyor musunuz?

Cevap : Bütün kalpleriyle bizi destekliyorlar.

— Rusya tarafından açıkça ve başka bazı merkezlerden de gizlice desteklenen Hind birlikleri, Pakistan toprakları üzerine kan ve ateş kusmaktadır. Hind birliklerinin geçtiği yerler enkaz haline gelmekte, Pakistanlı, çocuğu ve kadınıyla Rusya'dan gelmiş silahların hedefi olmaktadır. Resim, Hind topçusunun zalim darbeleriyle yerle bir olmuş bir Pakistan şehrinde, evinin enkazı arasında düşünen bir Pakistanlı'yı gösteriyor.

Eğitimin Hedefini ve Teşhiste Yapılabilecekleri

Geçen Sayıdan Devam EĞİTİMİZİN BUGÜNKÜ DURUMU NEDİR?

Bugünkü eğitim sistemimizi asırlardır birbirini ekleyen «Reform» halkaları meydana getirmiştir.

Şu anda okullarımızda uygulanan müfredat programları ve bu programlardan geçenlerin umumî durumları mevcut eğitim hakkında fikir beyanına yeterlidir.

Eğitim elbette ki yalnız okullarda ve belli yaşlar arasında olmaz. Okullardaki eğitimin yanında bir de halkın eğitimi, yaygın eğitim mevzu bahisdir. Yaygın eğitim beşikten mezara kadar devam eden eğitimidir. Toplumun eğitimi en az okul eğitimi kadar önemlidir.

Bir memlekette gerek okul, gerekse toplum eğitimi devam ettirmek devletin vazifesidir. Devlet milleti millet yapan değerlere ve ihtiyaçlara göre her iki çeşit eğitimi de yürütmelidir. Fakat Türkiye'de halkın eğitimi tamamen gayri millî olan basın ve yaygın organlarına terk edilmiştir. Mevcut filim şirketlerine, gazetelere, mecmualara, radyo ve televizyona gözetilsin. Bunların hangisi tam anlamıyla millîdir? Yüzbinlerce satış yapan hangi gazete millî değerlere bağlıdır.

Bu fakir milletin alın teriyle kurulan okullardaki müfredat programlarını gözden geçirelim. İlim yerine sapık teorilerle karşılaşırız. Sosyolojide Yahudi Durkheimin dinlerin tekamülü nazariyesi, ilimmiş gibi, okutulduğundan binlerce insanı Allah'ı inkârı sürüklemektedir. Fakat dünya çapında sözü dinlenir bir sosyolog yetiştirmiş değildir.

Psikoloji kitapları bir diğer yahudi olan Freud'un sapık cinsiyet teorileriyle doludur. Bu teorilere inandınız mı en kutsal duygular artık manasını kaybetmiş her şeyin sebebi basit bir cinsi arzu olmuş olur.

Biyoloji derslerinde Darwin'in nazariyeleri kafaları meşgul eder. Bunlar da ilim diye anılmaktadır. İnsanın maymundan türediğini kabul etmeseniz, öğretmen de hızlı bir Darwin'ci ise, sınıfta kalabilirsiniz.

Yunan ve Bizans medeniyeti göklere çıkarılır. Sanat tarihi derslerinin dörtte üçü Eski Yunan ve Bizans medeniyetine ayrılmıştır. Tarih derslerinde şanlı zaferlerimizi tam anlamlarıyla göremez, işitemez, duymazsınız. Saymakla bitmez. Reform adına, Avrupalılaşma adına, ilerilik adına neler yapılmamış ki?

Fizik, Kimya, Matematik gibi önemli derslerin müfredatı sanki materyalizmi ispat etmek için hazırlanmıştır. Ogüst Kont'un pozitivist nazariyeleri adeta her sahifeye sinmiş gibidir. Bunlar da hep «gerçek ilim» adına olmaktadır.

Fakat ne gariptir ki, Fen, Edebiyat, Tıp veya diğer bir sahada hiç bir Türk araştırmacısı dünya çapında başarı sağlayamamıştır. Eğer «kendini inkâr» da en ileri giden iktidarlar, mükâfat verilecek olsaydı, mutlaka mükâfatı ilk alan bilimkiler olurdu.

Almanya ve Japonya, 1945 İkinci Dünya Harbinden yenik çıktılar. Bu iki ülke de ağır şartlarla anlaşma imzalama mecburiyetinde kaldı. İki ülke de adeta harabeye dönüştü. Fakat bugün ikisi de dünyanın hatırı sayılır devletlerindendir. İkisi de ağır endüstri de son derece ilerlemişlerdir.

Adı geçen devletlere oranla Türkiye elli senedir bir arpa boyu yol bile katetmemiştir. Bu netice eğitimimizin verimsizliğindendir. Eğitimimizin verimsizliği ise ilmi olmayışından, ilmi olmayışı da millî olmayışındandır. Millî hedefler hilâfına, sapık nazariyelere ilim diye yapıldıkça alacağımız netice değişmez.

SON EĞİTİM REFORMU NE DERECEYE KADAR MİLLİDİR

Bilindiği gibi son eğitim reformu için hedefler tesbit edilmekte, metot ve stratejiler hazırlanmaktadır. Önemli olan, acaba bu hazırlıklar kendi bünyemizden mi çıkmaktadır. Yoksa bu tasarılar da beynelmilel güçlerin tesiri var mıdır?

Eğitim reformuyla ilgili yapılacak değişikliklerin başında «Fen Öğretiminin Yenileştirme Hareketi» vardır. Bu hareket millî değildir. 1957'de Amerika'da başlamıştır. Aynı hareket Amerika'dan Fransa'ya 1959'da sıçramıştır. 1960 yılından sonra Türkiye'nin dikkatini çekilmiş ve hareket 1962'de Ford Vakfı tarafından «Fen Lisesi Projesi» adı altında Türkiye'ye getirilmiştir.

Bugün Avrupa ve Amerika'daki «Eğitim Reformu» hareketini «İktisadî İşbirliği ve Kalkınma Teşkilâtı» organize etmektedir. Türkiye'de bu teşkilâta üyedir.

Adı geçen teşkilâttan ayrı olarak CENTO, UNESCO ve görünüşte bir iktisadî teşekkül olan ORTAK PAZAR da dünyadaki eğitim reformu hareketlerine yön vermektedirler.

«Bir iktisadî İşbirliği Teşkilâtının, müfredat reformuyla ilgisinin ne olduğu sorulabilir. Teşkilâtın genel sekreteri Alexander King 4 Eylül 1962'de İsviçre'deki «Biyoloji Öğretimi Reformu» üzerine OECD Semineri'ndeki açış konuşmasında bunu şu şekilde izah etmektedir :

«Ekonominin gücü ve kapital gibi unsurlarına ilâveten daha az elle tutulur bir dizi daha etmeni bulunduğu ve bunların kapitalin ve insan gücünün üretim etkinliğine geniş ölçüde tesir edip, ekonomik hayata dinamik bir özellik kazandırarak, kalkınmaya çok büyük yardımlarda bulunduğunu gitgide daha aşikar hale gelmektedir. «Üçüncü etmenler» arasında, eğitim ve öğretim, idarecilik mahareti, teşebbüste insanca iyi ilişkiler ve hepsinden önemlisi araştırma ve yeni düşünceye doyalı teknik yenileştirme hızı bulunur... bu yüzden geniş bir ekonomik görüşle eğitim ve araştırma gitgide artan bir şekilde desteklenmelidir... bu hususlar OECD'nin bilimsel ve teknik eleman ve bilimsel araştırma hususundaki görüşü ne yön vermektedir.» New Thinkingin School Biology, OECD yayınları 1963.

Ancak OECD'nin bünyesinde korulan Avrupa Birliği gibi Siyasî, Avrupa ekonomik Topluluğu gibi iktisadî teşkilâtların varlığına dikkat edilecek olursa Avrupa Devletine geçişte en önemli unsurun, «müşterek Avrupa Kültürü'nün henüz teşekkül ettirilememiş olduğu görülür.» (6)

Ortak Pazar ve diğer bazı beynelmilel teşekküllerin nihai hedefleri «Avrupa Devleti» fikridir. Avrupa Devletinin meydana gelmesi, o devleti meydana getirecek milletlerin tutumlarına bağlıdır. Birden fazla milletin bir millet halinde birleşmesi, birleşmeyi kabul eden milletlerin kendi millî değerlerinden belli bir ölçüde vazgeçmelerine bağlıdır. Yani birleşecek milletler ortak bir kültürü ister istemez benimseyeceklerdir. Ortak bir kültür, ortak bir eğitimle elde edilebilir. Okullarda ve hayatta aynı şekilde eğitilen insanlar ortak bir kültürü benimsemiş olurlar.

Milletler zincirini koparmayı, sınırları zayıflatıp Avrupa ve dünya devletine doğru ilerlemeyi tasarlayan beynelmilel politika, milletlere eğitim de de ortak bir biçimi tavsiye etmektedir. Bilindiği gibi Türkiye Ortak Pazara da ön üye olmuştur. Diğer üye ülkelerde uygulanan eğitim sistemi Türkiye'de de uygulanmalıdır. İhtimal ki yeni eğitimden geçen kimseler «Avrupa Devleti» fikrine karşı çıkmayacaklardır. Böylece Türkiye tedricen meydana getirilecek olan «Avrupa Devleti»nin bir parçası durumuna gelecektir. İşte beynelmilel politikanın hedefi bu olur. Onun içindir ki beynelmilel sermaye Türkiye'deki Eğitimin yeni şekle sokulmasında gereken maddî inkânı finanse edeceğini taahhüt etmiştir.

Görüldüğü ki son günlerde hararetle yürütülen «Fen Öğretiminin Modernleştirme» hareketi de millî bünyemizden gelmiş değildir. Ama hareket akli olabilir. Faydalı tarafları da bulunabilir. Fakat nihai hedefi belli olmadıkça doğru olarak değerlendirilemez. Bu konuda ileride daha teferruatlı bilgi vereceğiz.

Eğer anı bir değişiklik olmazsa önümüzdeki günlerde 9. Eğitim şurası topla-

nacaktır. Şurayı memleketimizdeki belli başlı eğitimciler teşkil edecekler. Şura üyelerinin çoğunluğunu orta derecedeki okullarımızın müdürü ve idarecileri meydana getirecektir.

Toplantıda Reform Hükümetinin tasarladığı Eğitim Reformu görüşleri kabul edilecektir. Yapılacak reformun hedef ve metodu Millî Eğitim Bakanlığı Strateji ve Koordinasyon Komisyonu tarafından açıklanmıştır. Eğitim Reformunda Strateji ve Töntem adı altında Ulus ve onun devamı olan Barış gazetelerinde yayımlanan bu taslak incelenmeye değer.

Evvelâ belirtmek gerekir ki; taslakta kullanılan dil, milletimizin kullanmakta olduğu temiz türkçe değildir. Son derece muğlak ve şüpheli ifadeler birbirini takip etmektedir. Birbiriyle çelişen görüşlere, fikirlere sık sık rastlanır. Gerçekleşmeleri yüzde yüz milletin zararına olabilecek olan hedefler, ideal birer hedefmiş gibi takdim edilmiştir. Bütün bunlara rağmen tesbit edilen hedeflerden bir kısmı da sevindirici mahiyettedir. Temel mesele, Ankara'da toplanacak olan eğitimcilerimizin millî menfaatlerimizden söz etmeleri, milletimizi ze kâr temin etmeyecek kararlara hayır diyebilmeleridir.

SURA ÜYELERİ EĞİTİM REFORMU TASARISINI ELESTİRME EHLİYETİNDE MİDİRLER?

İfade etmiş olduğumuz gibi şura üyelerinin ekserisi işi başından aşkın orta eğitim idarecileridir. Anadolu'nun herhangi bir şehrinde çoluk çocuğu ve hayat problemleri ile başbaşa ve boş vakitlerini ancak lokallerde, kulüplerde geçirebilen insanlardan, eğitim reformu gibi köklü ve önemli bir mesele hususunda detaylı malûmat beklenemez. Bu kimselerin yapılacak reformların felsefesinden, menşein den ve asıl hedeflerinden haberleri yoktur. Olamaz da. Çünkü dünya çapındaki dalgalanmalarla, siyasî, iktisadî ve fikrî akımlarla uğraşmak, beynelmilel güçlerin nihai hedeflerini araştırmak bu insanların işi olmamıştır. Onun içindir ki, şura üyeleri tartışılacak mevzular hususunda hazırlıklı olmayacaklardır. Yapılacak işleri bakanlık çatısına sığınmış, Avrupa görmüş 3—5 programcı ballandıra, ballandıra anlatacak ve dinleyenlerin tasvibi istenecektir. Mevcut durum çok acı bir dille verilecek, yeni hedef ve metodlar gökten zenbille inmiş gibi temize çıkarılacaktır. Mevcut durumun gerçekten iyi olmayışı ve programcılarının bunu ifade edişi dinleyenleri avlamaya yetecektir.

Programcılar ve bakanlık mensupları Eğitim Reformunun tamamen kendi imalleri olduğunu iddia edecekler veya en az bu hissi verecekler, gerçeklerden habersiz olan dinleyenler de sevinecekler. «Artık bizde de yeni ve kuvvetli metodlar bulan bilgili eğitimciler var» diyecekler. Parlak lâfların her kelimesinin dışarıdan asırıldığını bilmeyecekler. Fen eğitimi yenileştirme projesinin ilk önce ne maksatla ve nerede icad edildiğini, Türkiye'ye hangi ideolojinin temsilcisi olarak getirildiğini düşünen olmavacaktır.

«Birlik içinde Çeşitlilik» «Orta tedrisatta tek tip okul» v.s. adı altında neler yapılmak istendiği pek anlaşılmayacaktır. «Eğitim Reformu» hareketindeki çelişik fikirlerin temeline inilmecek ve mecburen, tekliflere evet denilecek. Evet denecek çünkü :

1 — Üyelerin ekserisi teklif edilen fi-

— İbrahim Öktem
— Ne on yıldan beri, çekilememişler, eğitimi beklenir ama...

ve Buhranın Sebebinin Yapılan Hatalar

kirlerin aşını bilmedikleri ve daha kuvvetli bir fikre sahip olmadıkları için o fikirleri parlak bulacaklardır.

2 — Bir kısım üyeler, mevkî ve masa endişesi ile baş başa olduğu için yukarıdan gelecek her isteğe «evet efendim» diyeceklerdir.

3 — Çok azınlıkta kalacak gerçek fikir sahipleri ki, onların sözlerine itibar edilmeyecektir.

Toplanacak olan 9. Sûranın durumunu ancak bu şekilde tahlil edebiliriz. Söylediklerimizin doğruluğunu zaman gösterecektir.

Enteresan bir husus da; Sûra toplantısı sonunda varılan neticeleri, toplanan yüzlerce üyenin ortak fikri olarak umumi efkâra açıklayacak bu fikirler Türkiye'nin en seçme eğitimcilerinin görüşüdür diyeceklerdir.

Simdi «Eğitim Reformunda Strateji ve Yöntem» adlı taslağın bazı kısımlarını gözden geçirelim.

GELİR DAĞILIMINDAKİ ADALETSİZLİK EĞİTİM SİSTEMİMİZE TESİR ETMEKTEDİR.

«Eğitim Reformunda Strateji ve Yöntem» adlı taslakla memleketimizdeki gelir dağılımındaki bozukluğun adaletsizliğin eğitimi etkilediği belirtiliyor. (1) Haklı olarak bu durumun şikâyetçi olunabilir. Hatta Reform Hükümeti eğitim sistemimizi düzeltmek için gelir dağılımındaki adaletsizliği ortadan kaldırma iddiasında da olabilir. Ancak hemen hatırlatalım ki, bu mesele kuru bir iddia ile halledilmeyecek kadar köklü ve çetindir. Yurdumuzda istihsalde soygun, istihlâkte israf, inkısamda ise çirkin bir adaletsizliğin hüküm sürdüğü, mecmuamız, ilk sayısından itibaren milletimize arzetmiştir. Türk iktisadiyatına çöreklenen Beynelmilel sermaye ajanları her fırsatta teşhir edilmiştir.

Bugün millî zenginliğin gayrı adil dağılımını bakanlık mensupları görmüşlerdir. Hükümet bu adaletsizliğe son vermek istemektedir. Ancak millî gelirimizin %70 ini ceplerine akıtan azınlıklar bilinmeden, zenginliğimizi soyan fertlerin ve grupların ideolojileri anlaşılmadan Türkiye'yi köleleştirmek isteyen yabancı sermayenin gerçek yüzü görülmeden Türkiye'deki iktisadî adaletsizliği izale etmek imkânsızdır. Nüfusumuza oranla %3 olan azınlıklar millî zenginliğimizin %70'ini kapıyıvorlar. Daha açık bir misalle : Türkiye'de her yüz kişiden üçü azınlıktır. Türkiye'de pişen her yüz kap yemekten 70 kabını bu üç kişi almakta, diğer 30 kap yemek de 97 Müslüman Türk'e kalmaktadır. İşte Türkiye'deki iktisadî durumun ve bahsedilen adalet-

sizliğin özü budur. Nitekim Türkiye'de %3 azınlığın, bu azınlığın satın aldığı ve sayıları %5—10 kadar olan yabancılaşmış Türklerin çocukları en lüks okullarda okuyabilmektedir. Robert Kolej, Amerikan kolejleri yabancı liseler çok küçük istisnalar dışında belirli çevrelerin çocuklarını eğitmiştir. Her hangi bir Anadolu Lisesini bitiren bu milletin evlâdı umûmiyetle Avrupa'ya gitme imkânı bulamamış, yabancı dil öğrenememişlerdir. Neticede önemli mevkiler Anadolu liselerinden yetişen talebeye kaplanmış fakat kolejlerden ve diğer yabancı okullardan mezun olanlar için ardına kadar açılmıştır. Bu durum elbetteki çirkindir. Bu durum elbetteki gelir dağılımı ile ilgilidir.

Taslakta bölgeler arası farklılığın eğitimi etkilediği belirtiliyor. (2) Bu isabetli bir tesbittir. Ve mutlaka düzeltilmesi gereken bir meseledir. Akli başında her insan kabul eder ki, küçük ve imkânları olmayan bir Anadolu lisesinden mezun olan bir gençle her türlü imkânı olan bir İstanbul Lisesi mezunu gencin, üniversiteye girme şansı aynı değildir. Tam bir eğitim yapma imkânında olmayan Liselerden mezun olanların ne günahı var?

Taslakta zikredilen sevindirici bir husus da : Türkiye'deki yabancı dil eğitimi ile ilgili görüşlerdir. Yabancı dil öğretimiyle ilgili olarak özetle şöyle denmektedir :

«Yabancı dil bilimsel çalışmada çok önemli bir araçtır. Ancak yabancı dil öğretiminin bu «araç» niteliğine uygun olarak yapılmasına ve ulusal çevreyi yabancılaştırıcı bir etki yapmamasına dikkat edilmelidir.» (3)

Tanzimattan beri Türkiye'de yabancı dil öğretimi adı altında millî kültür yıkılmış, yabancı ideolojilerin propagandası yapılmıştır. Yabancı dil eğitimi yapan okullardan mezun olanlar üzerinde bu işlemin tesiri apaçaktır. Son yıllarda «Barış Gönüllüsü» adı altında yabancı dil öğretmenleri geldi yurdumuza.. Bunların her biri bir yabancı ideolojinin tellahıydı. Anadolu'nun en uzak köşelerinde bile vazife almaktan çekinmediler. Gittikleri yerlerde Hristiyanlığı propaganda ettiler veya materyalizmi anlatılar.

Tanzimattan günümüze kadar kendi eğitim müesseselerimizde devletimizin yıkım planları hazırlandı. Milletimizi 12 Mart'a getiren hep bu eğitim müesseseleri oldu.

EĞİTİM EKONOMİK İNSAN YETİSTİRME İŞLEMİ MİDİR?

Taslakta üretim, eğitimin hedefi olarak gösterilmiştir. Eğitimin çağdaşlaşması bu mudur? Yapılacak eğitim reformunun

hedefi bu mudur? Halbuki üretim, olsa olsa eğitimin bir vasıtası olabilir. Türkiye'nin üretimde geri oluşuna, zengin devletlerin fazla üretim yapabilmelerine şaşarak hatalı kararlara varmamalı. Sadece iş için, sadece üretim için eğitim iddiası basit bir iddiadır. Bövle bir iddianın ileri sürülmesi ancak aşağılık kompleksinden ileri gelmektedir.

«Eğitim ancak ileri teknolojiye dayanan hızlı bir üretim artışı ortamında etkili olabilecektir.» (4)

Bu iddia genel anlamda doğru olamaz. Çünkü eğitim tamamen teknolojiye tabi olan teknolojinin tezahürü olan bir işlem değildir. Eğitimin etkili olması illa da çok ileri bir teknolojiyi gerekli kılmaz. Şüphesiz ki fizik öğretimi, kimya öğretimi v.s. için ileri bir teknoloji önemlidir. Ama bütün eğitim işlemini sadece fen öğretimi seviyesine indirmeye hakkımız yoktur. Fen öğretimi ileri bir teknolojiye etkili oluyor diye eğitimi de teknolojiye tabi kılamayız.

TASLAKTA ÇELİŞEN FİKİRLER VAR

Reform Hükümetinin yapacağı eğitim reformunun ana ilkelerini kapsayan taslakta birbirine yüz seksen derece zıt olan fikirler yer almıştır. Bu zıtlığın sebebinin açıklamak güçtür elbet. Belki de taslağı hazırlayanların suurlarında depo edilmiş değerler de bir zıtlık vardır. Aksi takdirde aşağıdaki ifadeleri açıklamak imkânsızdır.

Devamı Var

Geçen sayının dip notları:

- (1) Hükümet programı shf. 8-9
- (2) Y.M.M. Sayı 36 6 Ekim 1970 shf. 3 gönderdiği rapordan.
- (3) Y.M.M. 20 Nisan 1971 sayı 64 shf. 8
- (4) Rıza Haskırı İlköğretim müfettişler kurulu Bşk. 27-4-1971'de M. E. Bakanı şınası Orel'e
- (5) Köy Enstitüleri mevzuundan geniş bilgi için okn. Y. M. M. Mecmuası 1971 sayı 64 - 65'e bakınız.
- (6) Y. M. M. sayı 35 1970 shf. 8
- (7) «Fen Eğitimi Yenileştirme meselesi üzerine hazırlanan bir rapordan.

1 — «Eğitim Reformunda Strateji ve Yöntem»

2 — Aynı kaynak

3 — Aynı kaynak

4 — Aynı kaynak.

— İbrahim Öktem

— Orhan Dengiz

— İlhami Ertem

— Orhan Oğuz

— Şinasi Orel

— Ne on yıldan beri, eğitimimize yön vermeye çalışan yukarıdaki şahıslar, ne de onlardan önce bakanlık koltuğunu işgal eden fertler, milletin özlemini çektiği millî eğitimi gerçekleştirilememişler, eğitimdeki keşmekeş sürüp gelmiştir. Islahat dönemini geçirdiğimiz şu günlerde, yeni operasyonlara imkân vermeyecek bir statünün hazırlanması ve uygulanması beklenir ama...

San'at, İdeolojinin estetik hüviyet kazanmasıdır .

HIKAYE

Bir Gece

«Ne olur bu akşam eve erken gel. Erken gel, e mi?...»

Başını evet dercesine salladı. Her zaman olduğu gibi vedalaşarak evinden ayrıldı. Memurdu. İşine mun tazam devam eder, büyük bir fedâ-kârhla çalışırdı.

Şüphesiz birtakım eksiklikleri vardı. Fakat onu kemirdiğe kemiren yiyen ve bitiren bir illet, tedavisi imkânsız bir ur gibi bütün zaafılarını devleştiriyordu. İşte, iradesini ke miren hastalık;... Kumar... Onu, çep çevre kuşatmış ve adeta demir kafeslerdeki esir durumuna getirmişti. Belki esaretten kurtulmak mümkündü. Fakat bundan nâfile... Birçok kere kendi kendine söz verdi. yemin etti. ama başaramadı.

Asıl onu üzen, iskamlı kâğıtları etrafında geçirdiği zaman veya ma aşının büyük bir kısmını kaybetmesi değildi, karısıydı. Evet karısı için muz daripti. Acı ve ızdırıp, onu için için yiyor, duygu ve düşünceden ayrı bir robot haline getiriyor. Korkunç bir kafa yorgunluğu onu bırakmıyordu. Günler, aylar hatta seneler bu yorgunluğu tepeleyerek geçiyor ve o nılmaz dert bir türlü dinmek bilmiyordu. Bir gün bile. bütün hazırlıklar başlamışken oyunu terkedip eve geldiği vaki değildi...

Evini, mesleğini hatta herşeyini kaybetse ve hayatta yalnız bir vücuttan ibaret kalsa, ayrılmaktan korktuğu biri var! Karısı. Karısını bırakmak istemiyor, kumardan da nefret ediyordu. Ne yazık ki, karısına pamuk ipliği ile, kumara ise çelik hatlarla bağlıydı sanki...

Kumarı istediği zaman bırakmıyordu. Çırpıyor, yırtıyor. tiksiniyor ama. bir türlü terkedemiyordu. Bunun için kafasından binbir türlü düşünce geçiyor çeşit çeşit plân tasarlıyor ve hep sonunda venik düşüyordu. Tıpkı gölge gibi ona vakas tıkça. o da ona vaklaşıyor. Ondan uzaklaştıkça peşini bırakmıyordu. Gölgeden kurtulmak için ölmek mi lazımdı? Belki insan ölünce gölgesinin takibinden kurtulurdu. Çünkü canlı vücudun kendisi olmuştur bir gölge. Gölge. gölgeyi kovalar mı hiç? Öyleyse kumardan kurtulmak için ölmek gerekti. Ölüme çok kotavdı ona. Bir kişi olmasaydı.

Varlığından çok yokluğu kördüğüm oluyordu ona. Her ölüme gidişinde, atıyor elini ensesine ve «dur!» diyordu «Sen kurtulacaksın ama ben ne yapayım. Nerede kalayım. Yanımda bir çocuğum var. Babasını arar, hatta sorarsa ne cevap vereyim? Yavrum, baban kumardan kurtulmak için mi öldü, diyeyim... Yoksa, senden kurtulmak için mi öldü, diyeyim.»

Karısının bu düşünceler içinde ezildiğini aklından geçiriyor, «Ben ölürssem aynen böyle olur.» diyor ve duruyordu.

O... hayatta olduğunu. yaşadığını

hatırlatan tek insan karısı olmuştur. Bunca senedir beraber yaşamalarına rağmen, bir defa dahi kocasından, işinden sonra hemen eve gelmesini istememişti. Ne kadar ince ve ne kadar duygulu bir kadındı. Seneler boyu geçen zaman ona, kederini belirtmek ve sızlanmak arzusunı bile verememişti.

Yaşayışı gayet basit ve monotondu. Çocuğu ve evinin işinden başka meşgul olduğu hiç bir meselesi yoktu. Yalnız onu duygulandıran şey, akşam işini bitirince, başını pencereye dayayıp merakla kocasını beklemiyordu.

O gün bütün bunlar, evinden ayrılınca kafasından film şeridi gibi geçmişti. Yoldaki tanıdıkların verdiği selâmların çoğuna mukabele edememişti. Dalgın ve düşünceli, sokaklardan süzülürcesine işyerine varmıştı. Çalıştığı yerde herkes, onda o gün bir değişikliğin olduğunu hissetmişti.

Ne sevinç, ne keder okunuyordu yüzünde... Taşanmıştı sanki... gözleri çakılı bir noktaya. Dalgın ve mahzun. Düşünüyordu. Bundan evvel karısı defalarca erken gel demmişti. Bu akşam ki söyleyişi çok farklıydı, eskilerden. Bu «ilk defa», arasıra tekrarlanan «ilk defa»lardan tamamen başkaydı. Adeta yalvarırcasına, kendinden bir şey istememişti hiç. Düşünceler kafasını alak bullak etti.

Doğum günlerini düşünüyordu değil. Evlilik yıldönümlerini. hiç değil. Bir hazine buldu da onu mu paylaşmak için çağırır dedi, gülümsemi. Gülümsemesi suratında donup kalmıştı.

Ne öyleyse, neden eve erken gidecekti? Takvime bakmak istedi. vazgeçti. Beynine bir sancı çöktü. Sanki başına, bir kaynar su tulumu konuyordu. Korku giriyordu içine. Adeta kâbus görmekteydi.

Tekrar kendine geldi. Bütün bir gün zamanın nasıl geçtiğini anlaya-

madı. O gün, onun için zaman mefhumu yoktu. Buna rağmen akşamı iple çekti sanki. Bu, kaybolmanın ne demek olduğunu bilmeyen insanın araması gibi bir şeydi. Ve birden beklediği anı, akşamı, karşısında buldu.

Nihayet, gelenek haline gelmiş devamlı bir kadronun değişmeyen fertleri, biraraya toplandılar. Geceki oyun yerinin kararlaştırılması yapıldı. Oyuna, kesesi kabarık bir misafirin iştirak edeceği zevkle söylendi. Bütün bunlar, hiç birinden tek bir itiraz gelmeksizin, kaş, göz ve elle ifadelendirilen hareketlerle kararlaştırıldı. Yalnız o, bir türlü kafasındaki düşünceleri söküp atamıyordu. Rüzgârın önünde sürüklenen kuru yaprak misali, kendini koyvermişti boşluğa. Sanki etrafındaki adamlara tabi bir köleydi. Yine karısı geldi aklına. Ne yapacaktı acaba, niçin çağırılmıştı? Sorular beynine çengel çengel saplanıyor ve dayanılmaz ağrıya bütün gücüyle karşı koymaya çalışıyordu. O soruları söküp atmak çok zordu. Çok zor...

Olanlara ve olacaklara rağmen; o kumara doğru, o meşum oyuna doğru sürükleniyordu. Dalgın ve bitkin olarak. Hani ellerine kelepçe vurulmuş, arkalarındaki nöbetçilerin itip kakmasıyla giden esirlerin halı var ya, işte o da aynen öyleydi. Yalnız bir farkı var esirlerden, elleri kelepçeli değil ve arkasında kendini iten biri yoktu.

Esir geride bıraktıklarını düşünürdü. O da düşünüyordu. Karısını, çocuğunu ve evinin aklına getiriyordu. Ne yazık ki, kendi elleriyle bağlıyordu kollarını. Kaçması mümkün, serbest ve hür iken isteyerek esaret altına giriyordu. Görünmeyen nöbetçiler onu bir an bile boş bırakmıyorlardı.

Alışkanlığına ve ihtirasına esir, sürükleneye sürükleneye geliyor ve oyun arkadaşlarıyla kumar masasına oturuyordu.

Oyun başlamıştı. Her şey normal gidiyordu. Zaman sigara dumanları arasında kıvrıla kıvrıla kayboluyor, gözler, eller ve hatta koca bir vücut, zamanın o korkunç kısıracı altın ra eziliyor, çözülüyordu. Kâğıtlar masasına üzerine bir bir düşerken, onun kafaşından birden kayıyor ve evine kadar uzanıyordu.

Karısını görüyordu karşısında. Hayatta bütün isteklerini yerine getirseydi, yine bu akşamki dileğini red etmezdi. Fakat hiç bir istediğini yapmadığı halde, bu akşamki... oluyordu da yerine getiremiyordu. Müt hiş... Karkulu bir şeydi bu. Çıldırcağı gibi oluyordu. Başını taştan taşavursa, gözlerini kızgın demirle kendi elleriyle oysa ve bütün vücudunu kezzapla yaksa, yine hıncını alamazdı kendinden. O anda ne iğrenç bir hali vardı. Neden madde ile birlikte zamanın da koktuğu dışarıya nazarı cehennem havası bulunan bu ortamda halâ duruyordu? İradesi tamamen birkaç kâğıt parçasına teslim olmuştu. Niçin?... Niçin?...

Büyük bir silkinişle kendine gelse ve vursa yumruğunu masaya, sonra ayağa kalkıp : yeter artık. Benim sonum geldi. Ben sonum bundan böyle. Yok oldum. Fakat şu anda itibaren yeniden doğdum. Ölümden kâğıtlar takvim yaprağından farksız. Onların ne söylediğini anlamıyorum. Birbirimize ateşle su kadar zıtız. Bu rada bırakıyorum kumarı. Tekrar ediyorum. Bu sonum bundan böyle. Bu andan itibaren. yeniden doğdum. Öldüm ve dirildim. Ne ölüme acıyın ne de dirilmeme kızı, Sizden artık hiç bir şey istemiyorum. Yalnız yalvarıyorum. Ne olur beni evime götürün. Eski benle, eski bilgilerle öldü bende. Yalnız bildiğim, hatırladığım, aklıma kurcalayan bir şey var. Bu akşam, bu gece evimde ol-

Türkiye'de Milletten Kopmayan Sanatkârlar da Var

Suna Kan ve şürekâsının, Kültür Bakanı Talat Halman'ın şahsında Türk Kültürüne ve Türk musikisine yüklenişlerini, geçen hafta, kısmen yazmıştık. Daha ziyade Suna Kan'a belli kliiklerle yazdırıldığı anlaşılan bu yazı, basında çeşitli tepkilere yol açtı.

Mevzu bu haftanın da aktüel olayları arasında. Konu ile ilgili olarak basında geniş makaleler neşredilmiş vaziyette. Sütunlarımızın bize müsaade ettiği nisbette bu yazılardan pasajlar alarak okuyucularımıza sunacağız.

● Dünya Gazetesinde Aclan Sayılan : «... Batı kendi kategorisi içinde bir değerdir. Türk Kültürü de kendi kategorisi içinde bir değerdir. Türk olupta kendi kültürünü horlayan insan. kendini Pavlov'un terlebeşik köpeği yerine koyan «Acıklı» insandır.

Bayan Suna Kan, devlet sanatçısı olarak genç yaşında taltif edilmiştir. Şimdi batılı bestecilerin eserlerini icra ettiği salonda eğer İtî gecesi ya pılır, Türk müziği için bir konservatuar açılırsa, Bayan Suna Kan kendisine verilen devlet sanatçılığı ünvanını iade edeceğini, tehdit yolu yapıyor.

Tavsiyemiz hiç durmasın hemen versin, bütün Türk milletini bunu bekliyor. Ona yaraşan da budur.»

● Milliyette Nüvit Özdeğir : (İstanbul Şehir Tiyatroları Sanatçısı) «... En değerli hazinelerimiz arasında korumamız gereken klasik musikimiz kimi aydın çevrelerce - beğenisi varsayılan kişilerce - horlanıyor, aşagılanıyor, bu musikiyi koruyacak ya şatacak her atılış, gericilikle suçlanıyor. Onlara göre klasik musikimiz saraydan çıkmadık, seçkinlerin malıdır, ilkelidir. tek seslidir. biteviye-

dir, yok edilse yeridir.

Robert Kollege öğrencisi iken değerli musiki ve Edebiyat araştırmacısı Prof. Charles S. Mac Neal bir sabah konuşmasını salt Türk musikisine ayırarak hepimizin gözünü ve kulagını açmıştı. Mac Neal önce musikimizdeki melodi ve makam zenginliğinden söz ederek batı musikisindeki majör ve minör, yani yalnız iki makama karşılık Türk musikisinde yüzün üzerinde makam olduğunu belirtmiş, iki makam bile insanı iki ayrı dünyaya götürürken yüz şu kadar makamın gücünü varın siz ölçün! demişti. Mac Neal «Sakin kimse size Türk musikisi biteviyedir demesin» diye uyarılarını sürdürmüş, musikimizdeki usul zenginliğinden söz ederek yirmidört dördlük gibi biteviyeliğin çok uzak bir ritmi ederi ile dizinde tempo tutarak göstermişti. Bundan sonra sözünü ton zenginliklerine aktarmış, Türk musikisinde bir oktavın batı klasiklerindeki gibi on iki birbirine eşit parçaya değil yirmi dört birbirine eşit olmayan parçaya bölündüğünü ayrıntılarıyla açık-

Gizlenemeyen

Gerçek

Freud'ü hepimiz biliriz. Fakat bu yakın çağ aliminin (!) kendi kendisini inkâr ettiğini belki duymayan olabilir. Bilişildiği gibi Freud insan davranışlarının temeli olarak cinsi arzuları tatmin içgüdüsünü kabul eder. İnsanı insan yapan her türlü değerleri bir kenara iter. Zihnin, aklın, suurun, hissin, şefkat ve sevginin Freud'ün defterinde yeri yoktur, da ha doğrusu olmaması lâzım.

Fakat geçenlerde bir gazete, Freud'ün karısı Martha'ya çok önceleri yazdığı mektupların bazılarını yayınladı. Onlardan bazı bölümleri birlikte okuyalım:

Ressamların ve heykalkraşların kabul ettikleri anlamda bir güzel değilsin benim için... Eğer kelimelere tam manâlarını sermemi istersen; itiraf edeyim ki, hâttâ «güzel» bile değilsin. Sana anlatmak istediğim düşüncemi izah ederken, sakın iltifat ettiğimi sanma. Ben, varlığındaki çekiciliğin kaynağını nerede buluyorum biliyor musun? Zekânda tatlılığında, hareketlerindeki sevimlilikte.... Unutma ki, güzellik geçicidir ve biz uzun yıllar beraber olacağız... Güzellik kaybolduğu zaman iyilik ve anlayış uzun süre, ölüme kadar hatlardan silinmez.»

«Eğer son günüm gelir de, bana mutlu olup olmadığımı sorarlarsa, şu cevabı verirdim: Evet mutluyum... Fakirliğime, başarı kazanmak için çektiğim sıkıntılara, ızdırıp derecesine varan hassasiyetime rağmen, bir gün bile Martha'nın aşkından şüpheye düşmedim.» (Barış - 9 Aralık 1971)

İlk paragrafta Freud, maddî vasıfları değil manevî fikrî ve zihni hasletleri esas kabul etmektedir. Maddî güzelliğin ölümlü olduğunu, baki olanının iyilik ve anlayış olduğunu itiraf etmektedir. Daha sonra da fakir olmasına rağmen mutlu olduğunu bilhassa ısrarla belirtmektedir.

Bütün bunlar esasta Freud'ün felsefesine ters düşer. Aşk, sevgi, hassasiyet Freud lügatinde çok daha değişik manaların karşılığıdır. Freud, kendi iç dünyasında böyle bir bün yeye sahip olduğu halde, niçin başka insanları süflî varlıklar olarak göstermek istemiştir. Bunun cevabı da, aynı yazının biraz alt kısmında şöyle belirtiliyor: Freud, heyecanlıydı. Sinirliydi, fakirdi, Museviydi.» (Aynı gazete) Freud'ü insanlığı süflî duyguların esiri gibi göstermeye zorlayan şey, onun ideolojik karakteri idi. Tesirin de bulunduğu haham telkini, onu insanlık düşmanı hale getirmişti. Basın, bazan emperyalizmin çirkin maskesini düşürüyor.

Mahkemelerde Hep Aynı Taktik: TAARRUZ

Komünizm bir ideolojik saldırıdır. Saldırılarında hiçbir hudut tanımaz. Yapılan her türlü fiili baskıya rağmen stratejisi neyi emrediyorsa aynen yerine getirir. Ve zabıta kuvvetleriyle komünizm önlenemez. Bu söylediklerimizin doğruluğunu Sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanan komünistlerin davranışları aynen göstermektedir.

DEVAM EDEN MAHKEMELER VE UYGULANAN TAKTİKLER

İstanbul 3 numaralı sıkıyönetim mahkemesinde görülen İrfan Solmazer ve 83 arkadaşının duruşmalarının geçen haftaki safahatı çeşitli hadiselerle geçmiştir. Savcının bir konuşması üzerine sanıklardan Hasan Çetin alışık olduğu sosyalist lisanı ile «Yalan söylüyorsun, ulan» diye bağırıştır. Savcı, söylenen sözlerin zapta geçilmesini istedikten sonra, bu sözleri lâıyk olana iade ederim diye cevap vermiştir.

Mahkeme ögle vakti ara vermiş, heyet salondan çıkarken sanıklar hep bir ağızdan Harbiye marşını söylemek istemişlerdir. Bu arada Hasan Çetin, savcının üzerine yürümüş tür. İrfan Solmazer müdahale edince aralarında didişme başlamıştır.

Duruşma esnasında, Sarp Kuray, MİT'in millîliğini kaybettiğini, AP'nin güdümünde olduğunu iddia ederek, sanki istifa eden 11 bakan kendilerinin hükümet içindeki temsilcileri imiş gibi şöyle konuşmuştur: «Reformların yapılamayacağını söyle miştik. İstifa eden 11 bakan, bizim daha önce söylediklerimizi söylüyor. Bu da gösteriyor ki, savcının iddiası iflas etmiştir.»

FİRARLARDAN SONRA...

Mahir Çayan grubunun duruşmaları, eskisini geride bırakır bir tarafta tahrikçilikle devam etmektedir. 5 komünistin kaçma hadiselerinden sonra geride kalanların bazı çevrelerce Sayfayı Çeviriniz

— 5 komünistin hapisneden kaçması üzerine biraz uslanmaları beklenenler, aynı taarruz taktikğine devam etmişler ve bu sefer de açlık grevine başlamışlardır. Komünist propagandasının esası, devamlı taarruza dayanır. Böylece, muhatabın sindirilmesi düşünülür.

Ama taktikleri bilinir ve tehditler iade edilirse yapılan bütün oyunlar boşa çıkar. Resimde, Çayan hücrelerinden açlık grevine başlayan İlkay ve Necmi Demir görülüyor.

mam gerek. Bunca senedir beraberiz. Size bütün varlığımı hizmet ettim. Kaybettiğim paraların hepsiyle, hatta dünyanın servetiyle satın almayacağım zamanımı harcadım. Çalışan bir saatdim.

Burada şu anda bozuldum. Ve şu anda tamir görüp yeniden çalışmaya başlıyorum. O tamirciyi siz bilmezsiniz. Tahmin de edemezsiniz. Sizlere herşeyimi kavlayıp şimdi açıklamaktan çekinmiyorum. Kaybettiklerimi bile kaybettim. Bana bir şey, tek bir şey bağışlayın. Ne olur beni bu gece evime, evime götürün.» dese herşey düzelebilir miydi?...

Kumar masalarından, rakı masalarından, diskoteklerin boşluğundan, dans pistlerinden doğrulamak mümkün mü? Kendisi gibi, Ahmetlerin, Mehmetlerin bu bataktan, bu batakcı hayatından, bu kokuşan hayat düzeninden kurtuluşu mümkün mü? Böyle bir gün gelecek mi? Bir sosyal uyanış gelecek mi?

Bütün toplum düzeni, onun gözüne, oturduğu kumar masası gibi geldi. Birbirini uçarcasına kovalayan beyaz kısraklar gibi zarlar fırdönüyor. Kâğıtların sayısı, renk ve şekilleri birbirinin içine giriyor. Rulet, büyüyor, büyüyor, bütün toplumun üstünde bir cello satırı gibi gıcırdaya, gıcırdaya dönüyor gibi geldi...

Acaba toplum hayatının düzeni, vurgun, soygun, talana yol açan bu kumar düzeni, gerçek, ilim, fazilet, inanç, doğruluk ve adalet esaslarına göre ne gün kurulabilir? Evet ne gün kurulabilir? Bu büyük kumar kısıcından kendi iradesiyle kurtulabilir mi? Mütevazî maaşını hatırladı. Kumar masasına yığılan paralara baktı. Kendisinin hayatı boyunca kazana mayacağı para, işte masada yığılıydı. Karısının rengi uçmuş mantosunu, anasının mezar parasını ödemek için yaptığı borçları düşündü. Ellerinde sıraladığı kâğıtlara baktı. Gözleri yeşil çuhaya takıldı kaldı. Yılların verdiği alışkanlıkla, zihnini sanki çalıştırmadan, reflekslerinin yardımıyla oynadı....

Fakat o her zamankinin tersine ka-

lamıştı. Ayrıca taksimlerde cadenzalar arasında benzerlik kurmuş, Türk musikisinin ilkellikten ne denli uzak, ince işlenmiş, duygu ve görgü isteyen büyük bir sanat olduğunu bilgiyle, coşkuyla anlatmıştı.»

Birkaç hafta önce İstanbul'a gelen Suna Kan Türk kızı olduğuna göre ona müjdeleyeyim ki, Türk müziği Batı musikisinden en az on misli daha çok armoniye müsaittir ve inkişaf kaabiliyeti vardır; gerek enterval, gerek ritm bakımından verdikleri konferanslarda yabancılar samimi oldukları için hayran oldular. Nerede mi? Evet izah edeyim: Ekim ayı içinde Münih Üniversitesi Türkoloji ve Yakın Doğu Tarih ve Kültür Enstitüsü ve aynı üniversitenin müzik ilmi semineri davetlisi olarak Almanya'da Türk müziği konusunda konferans vermek üzere çağırıldım Gittim, konuştum, tamburumla örnekler verdim. Profesör Kissling ve Profesör Geordiades «Mrs. Karabey'in Münih'e son gelişinde değildiniz. O kadar enteresan bilgiler verdi ki seneye yine beraber olacağız» dediler.

Galiba Suna Kan memleketini ve milî sanatını sevmiyor. İnsan tanıma-

zıyor, yeni gelen adamı adeta soyuyordu. Karısı acaba bunu bildiği için mi istemiş eve? Yine kaybetmekten korktu. Tekrar eve gitmek istedi. Fakat nafiye. Kör bir istek bu. Dayandıkça eriyor ve yok oluyordu. Sonra...

Evet sonra, akıl almaz bir şey. Kazandıkça kazanıyordu. Ve inanılmaz bir zenginliğin eşğine kayıyordu. Paralar önünde bir yığın olmuştu. Herkes şaşkınlık içindeydi. O ise, karmakarışık hisler içinde, ne yaptığından, nasıl oynadığından habersizdi. Hareket halinde olan elleri ve gözleri sanki kendiliğinden oynuyordu. Sahibine itaat etmeyen bir köle gibiydi.

Kaybeden adam, belki de ilk defa kumar masasına oturuyordu. Hırs ve kin gözlerini buğulamıştı. Karşısında kini yiyecekmiş gibi bakıyordu. Yeni banknotlar çıkarmak için, elini cebine attı. Bir müddet içeride bıraktı. Fakat birden salonu, arka arkaya duyan silah sesleri çınlattı. Göğsünde kanının sıcaklığını hisseden adam, o turduğu sandalyenin üzerinden, yavaş yavaş yere yıkıldı. İçi boşalan çuvalın halı vardı üzerinde. Kapandı, yığıldı kaldı.

İstirapla kıvrılan dudaklarından, çenesine doğru süzülen kanla birlikte şu kelimeler de akıyordu: «Söyleyin karıma beni beklemesin. Çünkü gelececeğim, verdiğim sözü tutmadım. Bakın ben gidiyorum ama bir şeye sevinmiyorum. Zavallı, masum karıcığım, bundan böyle beklemeyecek artık.»

Nihayet elleri, gözleri ve bütün bir vücudu hürdü. Esaret zinciri kırılmıştı. Bekleyen beklemeyecek, kendisi de ötelere doğru kaybolup gidecekti...

Ortalık yavaş yavaş aydınlanırken, gecenin siyahlığını gündüzün ilk ışıkları sıyrıyor ve sokaktan geçen birkaç ihtiyarın, bastonlarının çıkardığı takırdıyva birlikte: «... Çok yazık... Şu mübarek kandil gecesinde...» sözleri; bir fısıltı gibi, duyuluyordu.

YAŞAR YORULMAZ

diği bilmediği bir şeyi sevebilir mi? Ona sadece bilmeyerek konuştuğu için acıyorum.»

Fransız din adamlarının klasik müzikimizi dinlerken gözyaşlarını tutamadıklarını gazetelerde okuduk. Dört yıl önce de en ünlü bir Amerikan Müzik dergisi Fransada yayımlanan bir klasik Türk müzikisi plâğını överken, müzikimizden «insanın aklından çıkmayacak güzellikte» diye söz etmişti...

Malına sahip çıkmayanın malını yerler. Karagöz nasıl Karaghiozis oluyorsa, İtri de birgün İtrides oluverir!»

● Tercüman'da Laika Karabey: «Suna Kan'a haber vereyim ki müzikimize yabancılar hayran oluyorlar. Bende hamdolsun aşaklık duygusu yok. Onlar sevmeyenlerse küçüklik duy mam ama, seviyorlar, hem çok seviyorlar. Daha bir ay evvel Münih Üniversitesi'nde verdiğim konferansla ve tanburla gösterdiğim misallerle tanınmış profesörlerin hayranlıklarına şahid oldum. Tafsilat vermek faydalı olacak sanırım. Suna Kan'a lazım. Türk müziği bahsinde çizmeden yukarı çıkmış.

bir suçluluk psikozu içerisinde hareket etmeleri bekleniyordu. Ama ne var ki, komünist stratejisi ve taktikleri mahkemeleri yıpratma metodlarının her an yılmadan, usanmadan tatbik edilmesini emretmektedir. Daima taarruz ederek, masum pozuna bürünmeleri ilk prensiptir.

Yapılan duruşmalarda sık sık mahkeme heyetine karşı gelmeler devam etmektedir. Hükümette meydana gelen istifalardan sonra, komünistlerin adeta 11 bakanı kendi düşüncelerini, hükümete girerek gerçekleştirmek isteyen insanlar olarak göstermeleri dikkati çekmektedir. Necati Sağır, savunmasını yaparken istifalarla ilgili olarak «Yurtseverlerin cezaevlerinde olduğu bir ülkede, reform olamaz. Nitekim de olmamıştır. İşte, kabinenin son durumu ortadadır» demiştir.

AÇLIK GREVLERİ VE ŞEHİR GERİLLASI

Beş komünistin kaçmasından sonra, normal hapis hane emniyetini temin için, diğer tutuklu sanıkların liderliğini yapacak birkaç kişi diğerlerinden ayrılmıştır. Ve başka yere götürülmüştür. Bu bir emniyet terbiyatı olarak düşünülmüştür. Gel gör ki, komünistlerin gerilla hocaları Charles Marighella yazdığı Şehir Gerillası adlı kitabında talebelerine, «Gerillalara zulüm ve işkence yapıldığı mübalağalı bir şekilde basında yayınlanır» şeklinde yol göstermektedir. Komünistler buna uyararak ken dilerine işkence yapıldığını ve haksız muamele gördüklerini basına aksettirmek için açlık grevine başladıklarını belirterek, zulümlerin (!) kalkmasını istiyoruz demektelerdir.

Mahkemeleri takip edenler bilir Mahir Çayan, önceleri diğer arkadaşlarından ayrı olarak kalıyordu. Bu onun kaçmasını önleyici tedbir olarak düşünülmüştü. Ve yakalanan bir mektubunda bu fikri açıklanıyor du

Ama komünistler, mahkemede, Mahir Çayan'ın hücrede devamlı işkence gördüğünü, müdafaasını hazırlayamadığını büyük gürültülerle tekrar ettiler. Avukatlar, onların bu gürültülerine katıldılar. Sonunda Mahir Çayan diğer komünistlerin yanına nakledildi. Ve kaçma planlarını da müstereken hazırlayabildiler.

Bilindiği gibi komünistler hücre usulü çalışırlar. Hücre şefleri, bir takım planları hazırlayarak, tatbik sahasına koymaktadırlar. Hücreye ayrılan 5 kişi Çayan hüccresinin en ilerler gelenlerindendir. Ve kaçma ihtimali en fazla olanlarındandır.

Mahkemelerde dikkati çeken başka bir husus ise, mahkeme heyetinden sadece bir kişinin hedef alınarak, taarruzların devamlı ona yapılmasıdır. Bu ya savcı olmakta veya duruşma hakimi olmaktadır.

Neticede de, savcının veya hakimnin istifası sağlanmak istenmektedir. Mahir Çayan grubunun mahkemelerinde hakim Akdemir Akmut'un hedef alınması ancak bu türlü açıklanabilir

Bütün gayretlere rağmen mahkemelerin basiretinden birşey kaybetmemesi, komünistleri şaşkına çevirmektedir. Meselâ Ankara'da bir TÖS çü öğretmenin evindeki çöp kutusundan bir Türk Bayrağının atılması olarak bulunduğunun açıklanması komünistlerin tutacak dalını, bırakmamış ve komünistlerin bağımsızlık, özürsüzlük sloganlarının maskesini indirmişti.

MİLLÎ İSTİKLÂL PRENSİBİ IŞIGINDA İTTİFAKLARIN YERİ

Türkiye'nin de dahil olduğu NATO paktının 15 üyesinin Dışişleri ve Savunma Bakanları, Batı Savunması için yılda iki kere olan mutad toplantılarını yapmışlardır. Toplantıda görüşülecek meselelere gelmeden önce Türkiye'nin NATO içerisindeki yerini ve bugün için NATO'ya dahil olma zaruretinin açıklamayı lüzumlu görmekteyiz.

MÜTTEFİK KİMDİR? İTTİFAK NEDİR?

Nasıl ki, bir insanın tek başına yaşaması mümkün değilse, hiçbir millet de dostlar ve müttetikler bulmadan yaşayamaz. Müttetik, menfaatleri kendi menfaatlerimize uygun olan kuvvettir. Menfaatleri birbirine aykırı olan kuvvetler arasında ise, ittifak olamaz. Bir milletin menfaatlerinin tayininde, dünya üzerinde işgal ettiği yer, ekonomisinin tarzı ve nüfusu başlıca amillerdir.

Bütün bu prensipler gözönünde bulundurularak Varşova Paktı'na karşı, Türkiye NATO'ya girmiştir. Ve gerçek dostlar ve gerçek ittifak kuvvetleri buluncaya kadar bu halini devam ettirmeye mecburdur. Ancak şurası unutulmamalıdır ki, yapılan ittifaklar; siyasi, iktisadi ve kültürel sahalarda millî hakimiyetin korunması şartını prensip olarak kabul etmek zorundadır.

Milletimiz gerçek dostlarını mutlaka bulacaktır. Aynı ideolojiye ve aynı imana sahip olan kuvvetler, üzerlerine çöreklenmiş gerçek emperyalizmin iğrenç baskısını kaldırıp, millî güçlerin hakimiyeti ile çizilecek hedeflerde birleşeceklerdir. Gerçek ve kuvvetli dostluklara varıncaya kadar, ittifakların zarureti doğmaktadır.

KUVVET İNDİRİMİ KİME MENFAAT SAĞLAR?

NATO Bakanlar Konseyi toplantısında görüşülecek en önemli meselelerden birisi hiç şüphesiz silahsızlanma konusudur. Bu meseleyi tahlil ederken yeryüzündeki ideolojik güçlerin durumunu incelemek mecburiyetindeyiz. Ve ilk olarak düşüneceğimiz, kendi millî menfaatlerimiz olduğuna göre hadiseyi bu açıdan ele alacağız.

Silahsızlanma anlaşmaları yapmak için super devletler arasında uzun zamandır bir kulis devam etmektedir. Bilhassa bu teklif komünist bloktan gelmektedir. Fakat bunun yanında her geçen gün yeni yeni nükleer denemelerin yapıldığı, yeni yeni atomların keşfedildiği, tahrip kuvveti çok yüksek olan silahların bulunduğu da aynı yerden gelen haberler arasındadır.

Bugün silahlanmaların hedefi ekonomik imkânları genişletmekten ötede, ideolojik kuvvetlerin hakimiyetlerini kesinleştirmek içindir. İdeolojilerin mutlak hakimiyet kurma prensibi düşünülmüşse, silahsızlanma ve kuvvetlerin indirimi gibi paravanaların arkasında yatan gizli ihanetler açıkça görülebilir.

TÜRKİYE'NİN JEOPOLİTİĞİ

İttifaklara tesir eden faktörlerin en önemlisi, o ülkenin dünya üzerindeki yeri oldığını belirttik. Yani jeopolitiği. Türkiye'nin bu durumu malumdur. Tarih boyunca ittifakımız mümkün olmayan bir devlet vardır: Rusya.

Halen asırlık ideallerinden vazgeçmeyen bu kuvvetin varlığı ve yayılma stratejisinin Türkiye'yi içine alması bizi düşündürmelidir. Komünist sistemler bünyesinin icabı olarak, kuvvetleri nisbetinde ayakta durabilirler. Yaşamalarını e- lindeki kuvvetine borçlu olan bir devletin, kuvvetlerinde indirim yapması düşünülemez. Ancak kuvvetlerinin yerlerini değiştirebilir. İşte şimdi Rusya'nın, Avrupa'da kuvvet indirimine gidilmesi için yaptığı tekliflerin manası daha iyi anlaşılmaktadır.

Rusya, Avrupa üzerinde genişlemenin mümkün olamayacağını veya bunun hedeflerini gerçekleştirmede istediği neticeleri vermeyeceğini anlamıştır. O halde Avrupa'da daha fazla kuvvet bulundurmasına lüzum yoktur. Kuvvetlerinin büyük bir kısmını Türkiye sınırlarına yığmalıdır. Zaten Türkiye henüz ağır sanayiini kuramamıştır. Yeteri kadar silaha sahip değildir. İçerisinde beşinci kol faaliyetini gösteren ajanları da vardır. Bütün bunlara, yardımcı olarak kuvvetlerin

indirimi paranasını kabul ettirebilirse, Türkiye de buna dahil olup, zaten yeteri kadar bulunmayan kuvvetini daha da azaltacak böylece yutulması kolay bir lokma olacaktır.

İTTİFAKLARDAN AYIRMA POLİTİKASI

Komünist blokun, özellikle Rusya'nın uyguladığı başka bir metod da ittifaklardan ayırmadır. Meselâ Rusya'nın Mısır'a girmesi ve bugün Mısır'ı kontrolü altına alması bu politikasının neticesidir. Türkiye için takip ettiği metod yine aynıdır. Türkiye'yi ittifaklarından ayırmak ve yalnız bırakmak.

Rusya'nın beşinci kol vazifesini yapan, sosyalist çıkartkanlarının «NATO'ya hayır» kampanyasının hedefi de bundan başkası değildir.

Milletlerin, bu, düşman politik oyununa gelmelerine büyük nisbette ittifak ettiği kuvvetlerin, hareketlerinin de tesiri vardır. Meselâ Orta doğu meselesinde Amerika'nın devamlı, İsrail'i desteklemesi ve Kıbrıs gibi millî bir davamızda, Yunanistan'ın yanında yer alması, Türkiye'de allerjik hareketlerde bulunması neticesinde mil-

— NATO Bakanlar Konseyi toplantısına katılan, Millî Savunma Bakanı Ferid Melen.

letimizin allerjisini kazanmaktadır. Ama ittifak ile gerçek dostluğun manaları tam bilinirse düşmanların oyununa gelinmez.

NATO BAKANLAR KONSEYİ VE TÜRKİYE

İçerisinde bulunduğumuz ittifakta siyasi, iktisadi ve kültürel sahalarda millî hakimiyetimizin korunması prensibimiz olmalıdır. Buna göre Türkiye'nin bu toplantıda, problem olarak ortaya koyması ve netice alması gereken belli başlı hususlar şunlardır:

Kıbrıs meselesinin millî politikamıza uygun şekilde halledilmesi. Hint-Pakistan meselesinde, davasında haklı olan ve bize hiçbir zaman yardımını esirgemeyen, Kıbrıs meselesinde yanımızda bulunan kardeş ülke Pakistan'ın korunması.

Ayrıca kuvvetlerin indirilmesi meselesinde, jeopolitik ve jeostratejik durumumuz itibariyle, takınmamız gereken tavır açık olarak ortaya koymak, bu noktada müttetik kuvvetlerin göstereceği hassasiyetin hiç de yersiz olmayacağına ikna etmek, bunun her sevden önce, kendi ülkelerinin savunması ve bütün dünyanın basına bela bir sistemin tesirsiz hale getirilmesi için şart olduğunu bildirmek... Rusya, komünizmin kendisine çizdiği ideolojik sınırları ele geçirme hedefinden vazgeçmedikçe ki bu komünizmden vazgeçmesi demektir. - Türkiye'nin ve dünya devletlerinin kendilerini savunmasını bırakacak bir statüye girmelerinin yersiz olacağına bütün müttetikleri ikna etmek...

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Mücadele Birliğinin Millî Davalardaki Hassasiyeti

Yakovas'ın Gelişi ile İlgili Açıklama

28

Geçen Sayıdan Devam

Ey millet nâmusu Ordu!

Sana milletin ne kadar bağlı olduğunu gördün. Temiz millet seni göz yaşları ve fatihalarla uğurladı. Zafere susayan ve daima tahkir edilen bu millet, senden zafer haberleri bekliyor. Onu öksüz ve kederli etme.

Bil ki, Kıbrıs'ta doğranan aziz kardeşlerinin canları pahasına doğan müdahale hakkı, şerefle kuşanılmaz ve Kıbrıs'a askerimiz çıkmazsa, her şey biter.

Ey milletin temsilcileri,

Millet düşmanlarının vaatlerine, güvenilmez sözlerine değil, bu milletin iradesine kulak veriniz ve iyi dinleyiniz. Millet, mehmetciğin Kıbrıs'a çıkmasını istiyor ve bekliyor. Şunu biliniz ki, Kıbrıs'a çıkarma yapılmadığı ve Kıbrıs kaybedildiği takdirde bu millet sizleri ebediyen affetmeyecektir.

Kıbrıs'a mehmetsiz çıksın ve Kıbrıs'a beraber Milletin çilesi dinsin.

Biz, millet olarak bunu bekliyoruz.

Yaşasın millet,

Kahrolsun millet düşmanları.

MÜCADELE BİRLİĞİ GENEL MERKEZİ KONYA

PAPAZ YAKOVAS'IN TÜRKİYEYE GELİŞİ VE GİZLİ SEBEPLERİ :
(MÜCADELE BİRLİĞİNİN İSTANBUL SANCAĞININ BEYNELMİLEL MİLLET DÜŞMANLARININ YENİ KOMPLOLARI İLE İLGİLİ İKAZIDIR.)

Aziz millet.

Büyük Türk milleti.

Tarihte «Şark Meselesi»nin, Müslüman - Türk'ün Anadolu'dan koğularak imha edilmesi için çizilen plânların bir yenisi daha, bu günlerde ortaya çıkmıştır.

Bu plân beynelmilel Yahudiliğin ve beynelmilel Hristiyanlığın müştereken, hânce bir saldırısıdır. Bu saldırının nasıl inkişaf ettiğini vesikalalarıyla görelim:

Anglikan Kilisesi Conter-bury Baş piskoposu Fisher, Papa 23. Jan ile anlaşmaya vararak bütün anlaşmazlıkları kaldırdı. Bu, Anglikan ve Vatikan kiliseleri arasındaki ittifak idi. Masonluğun üst derecelerinde bulunan Fisher, hâin Ortodoks Patriği Athenagoras'la temas kurarak Papalık ve Patrikhane'yi birleştirdi. Böylece, beynelmilel Sionizmin önderliğinde, Patrikhane ve Papalık ittifak ettiler. Yine bir başka mason olan Athenagoras Yeşilköy'de Hahambaşısı kucaklayıp öptü. Böylece milletimize karşı, Fener Patrikhane'si ve Hahamlığın, meşum ittifakı kuruldu.

Geçen sene, bu hiyanet ittifakına Papa Paul, Avrupa Başhahamı ve Rus Ortodoks Kiliseleri Başkanı yeniden iştirak ettiler. Böylece, milletimiz aleyhinde beynelmilel Yahudilik ve Hristiyanlığın alçak ittifakı tazelenmiş oldu. Hristiyanlık ve Yahudilik dünyası asırlık ihtilâflarından vazgeçip, milletimize karşı hânce birleşmiştir.

Kıbrıs meselemiz başta olmak üzere siyasi, iktisadi, ahlâki ve kültürel mağlubiyetlerimizin temelinde bu ittifak vardır. Beynelmilel Yahudiliğin ve Hristiyanlığın politikası bilinmeden milletimizi müdafaa mümkün değildir. Zira, bütün beşerî hâdiseler ideolojilerin kavgasından doğar. Bütün buhranımız beynelmilel Hristiyanlığın, beynelmilel Yahudiliğin ve beynelmilel komünizmin, millete karşı sürdürdükleri, topyekûn savaştan doğmaktadır.

Beynelmilel millet düşmanlarının siyasi ve ideolojik saldırısı Papa Paul'un, millete meydan okurcasına, Ayasofya'da dua etmesi ve Türk devlet müessesilerinin bir millet düşmanını, diplomasi kaidelerini de çiğneyerek, Ankara'da değil, İstanbul'da karşılamaları da beynelmilel millet düşmanlarının yeni bir ideolojik saldırısıdır.

Bu saldırılar 17 Temmuz 1968 tarihinde yeniden alevlendi. Trieste Arşevak'ının başkanlığında, Ortodoks ve Katoliklerden müteşekkil, 71 kişilik heyet Patrik Athenagoras'ı ziyaret için İstanbul'a geldi. Beynelmilel Konseyin verdiği tâlimata uy-

gun olarak, bütün Hristiyan kiliseleri, millete karşı müşterek hiyanetler tertibiyle meşguldürler.

Buna ilâve olarak:

Kıbrıs hâdiseleri sırasında, Amerika'da ve dünyanın çeşitli yerlerinde, Türkiye aleyhinde tertipleştiği ayinlerle şöhrete ulaşan Amerikan Ortodoks Metropoliti Papaz Yakovas, memleketimizde fesat çıkarmak ve Patrikhane'ye talimat vermek için üç günlüğüne İstanbul'a gelecektir.

Dünyanın pek çok yerinde, Türkiye aleyhine demeçler veren, kiliselerde ayinler düzenleyen, Makarios'un ve Kıbrıslı Rumların davalarının haklı olduğuna Johnson'u iknâya çalışan millet düşmanı Papaz Yakovas'ın Türkiye'ye nasıl giriş izni aldığını ilgili mercilerden sorarız. Bu izni verenler, millet ve tarih önünde verecekleri cevabı hazırlamalıdır.

1949'da Athenagoras'ı, 1968'de Yakovas'ı memleketimize gönderen A.B.D. hükümetine de, Rumların Enozis politikasını desteklemelerini yeniden hatırlatmayı bir vazife biliriz.

Amerika, Türk dostluğuna verdiği ehemmiyeti, lâfla değil, fiille ispat etmelidir. Şerefli bir milletin evlâtları olarak ABD hükümetinin bu politikasını protesto ederiz.

Aziz millet'e,

Bütün millet evlâtlarına, Milletin ideolojisine bağlı bütün teşkilâtlara,

Öğrencilerimize, işçilerimize, köylülerimize, subaylarımıza ve din a-

damlarımıza,

Milletin yeni bir komplo ile karşı karşıya olduğunu açıklıyoruz.

Bu komplolara karşı gerçekten millî bir politikanın takibi şarttır. Beynelmilel millet düşmanlarının telkin ve vaatleri bir tarafa atılmalıdır.

Turizm adı altında metruk kiliselerin diriltilmesi, bütün Bizans eserlerinin ihyâ edilmesi, Hristiyan hac yolunun milletin vergilerinden temin edilen paralarla yapılması, Hristiyan propagandasının alabildiğine serbest bırakılması, millî bir politika ile bağdaşmaz. Bu hal millet düşmanlarının politikasına kurban gitmektedir.

Bu hâdiseler karşısında gösterilecek tepki, bir teşkilâtın veya şahsın, gerçekten millete bağlı olup olmadığını belli edecek tek ve değişmez ölçüdür.

Bağımsızlık sloganı ortaya atıp, kızıl Moskof mağalığı yapmaya gayret edenler, bu meselede susacaklardır. Beynelmilel Yahudilik ve Beynelmilel Hristiyanlığın bu komplosuna karşı ses çıkarmayanlar, iyice bilinsin ki, millet düşmanıdır.

Uşaklarla, ajanlarla gerçek millet evlâtlarını birbirinden ayıracak mesele budur.

Ancak, sosyalist maskeli komünistler, bu meseleye dokunmayacaklar, yahut meseleyi manasız hâle getirmek için savaşıacaklardır.

Bütün millet evlâtlarına,

Açıkladığımız bu yeni oyun karşısında dikkatli olmalarını, tekrar hatırlatırız.

Devamı Var

— Vatan pasçalarıyla karşı millî bütünlüğü ayakta tutmaya çalışan Mücadele Birliği, yaptığı mitinglerde, açtığı sergilerde, bu hususu dile getirmiş ve millet düşmanlarına karşı milleti bölünmez bir birlik halinde tutmanın mücadelesini vermiştir. Millet, bu mitinglere coşkun bir sel halinde akmıştır. Resim, bu mitinglerden birisini göstermektedir.

G

E

C

E

N

A

H

A

F

T

A

5
ARALIK

PAZAR

Ana Feryadı

Şehir şakisi Cihan Alptekin in annesi «Oğlum Cihan'ı bu hale getirenler Allahından bulsun» demiştir. Aynı şeyi komünistlerin hepsinin anneleri veya babaları demektirler. Ana ocağından sahipsiz bir şekilde ayrılan milled evlâdının beyinleri üniversitede tüneyen Kızıl baykuşlar tarafından iğdiş edilerek, millette düşman insanlar haline gelmelerine sebep olmaktadır. Öyleyse yapılacak şey üniversitelere tüneyen kızıl baykuşların susturulmalarıdır.

Şuur Tahribi

Amerika'da Federal Ajanlar Long Island'da bir depoda 1 milyon 700 dolar değerinde iki ton marijuana ele geçirmişlerdir. Adalet Bakanı Yardımcısı Robert Clarey, ele geçirilen Marijuana'nın Jamaica'dan deniz yolu ile Florida'ya, oradan da New-York'a kaçırılmış olabileceğini söylemiştir.

Marijuana insan bünyesini tahrip edici ve uyuşturucu bir özelliğe sahiptir. İngiliz Tıp dergisi Lancet, Marijuana'nın, beyin küçülmesine ve akli dengenin bozulmasına yol açtığını ileri sürmektedir.

Şu kadarını söyleyelim : Gayri ilmi ve gayri insanî sistemler insan üzerine tatbik edildikçe, Amerikan gençliği daha pek çok uyuşturucu madde kullanacaktır. İnsan bir kere, çılgınlığın kancasına takılırsa, onu basit yasaklamalarla çekip kurtarmak mümkün olmayacaktır. Ve şuur tahrip edilen insanlık yokoluşu uçurumuna yuvarlanacaktır.

Cemal Öcal

Emekli öğretmenlerden şair Cemal Oğuz Öcal tedavi edilmekte olduğu Sosyal Sigortalar Hastanesinde vefat etmiştir. Cemal Oğuz Öcal şiirlerinde millî ideallerimizi bayraklaştırmış, vatan aşkını ve millet sevgisini gönüllere sindirmeye çalışmış, millî ızdıraplarımız ve tarihî kıymetlerimizi şiirlerinin teması yapmıştır.

«Yurttan Sesler, Türk Çocuklarına Millî Şiirler, Olan Ol du Bizlere, Vatan Bahçemizden Sesler, Bir Millet Şahları yor» başlıca şiir kitaplarıdır. Kendisine rahmet, ailesine baş sağlığı dileriz.

6

ARALIK

PAZARTESİ

Sigara

Versailles sarayının kongre salonunda yapılan ilmi toplantıda Dr. Maud Cousin kadınlar arasında bomba tesiri yapan bir tez ortaya atmıştır. Dr. Cousin, Dünya Sağlık Teşkilâtının bu konuda yaptığı istatistiği kendi çalışmalarıyla birlikte bütün dünyaya duyurmuş, fazla sigara içen hamile kadınların yüzde 20 sinin çocuk doğuramadığını bildirmiştir.

Fareler üzerinde yapılan bir incelemeye göre, bol miktarda sigara dumanı bulunan bir odanın içine alınan farelerin ileride yavrulayamadıkları görülmüştür.

Aynı şekilde hamile kadınlar üzerinde yapılan araştırmalarda, çok sigara içen kadınların çocuklarının da normalden küçük olarak dünyaya geldikleri belirtilmiş ve çocukların ya anormal veya ölü doğdukları anlaşılmıştır.

7

ARALIK

SALI

Bir Tehdit mi?

Türkiye'deki son siyasî buhran Ortak Pazar ülkelerini telaşa düşürmüştür. Ortak Pazar ülkelerinde, Türkiye'deki siyasî buhranın adeta elinden ekmeği alınmış bir çocuğun edası içinde karşılanması dikkatleri çekmiştir.

Ortak Pazar Dışişleri Bakanı Vekili Terflooth, verdiği beyanatta, «Ortak Pazar için bugün Türkiye'de demokrasi vardır. Temel insan hakları çiğnenmedikçe ve bu hakları ortadan kaldıran diktatör bir askeri idare kurulmadıkça Ortak Pazar için bir mesele yoktur.»

Ortak Pazar Sanayi Bakanı Spinelli ise, «Türkiye'de demokratik sistem tehlike geçirilmemektedir. Topluluğun, Türkiye'deki gelişmelerin demokrasisi temel hürriyetleri tehlikeye düşürecek şekilde ilerlemesi halinde ilgisiz kalamaya çağını, Ankara'ya bildirmesi gerevidir.»

Yoksa, bunlar üstü kapalı yapılan tehditler midir?

8

ARALIK

ÇARŞAMBA

Kore Krizi

Güney Kore Cumhurbaşkanı Park Chung Hi, vatanının güvenliğine girişilen tehditler dolayısıyla ülkenin «ciddi bir durumda» olduğunu belirtmiştir.

Güney Kore Devlet Başkanı, Çin'in Birleşmiş Milletlere katılmasından sonra, Kuzey Kore'nin, Güney Kore'yi istilâ harekâtına fiilen hazırlanması sebebiyle Güney Kore'de olağan üstü durum ilân edildiğini bildirmiştir.

Beynelmîl politikalar milletleri daima ikiye parçalamakta ve vuruşturmaktadır. Zira beynelmîl politikanın mimarları nın gıdası emperyalist harplerdir. Sırf bu yüzden Beynelmîl Yahudilik dünyayı cehennemine çevirmek istemektedir.

Marksizme isyan

Marksist Salvador Allende'nin Devlet Başkanlığına yaptığı Şili'de milliyetçiler kuvvetlenip, komünistlere üstünlük kurmaya başlayınca, sokak kavgaları cereyan etmiş, bunun üzerine Santiago yöresinde sıkı yönetim ilân edilmişti. Santiago yöresinde ilân edilen sıkıyönetime uyulmamış, sokağa çıkma yasasını ihlâl eden 532 kişi tutuklanmıştır. Tutuklananlar sorgularından sonra tahliye edilmişlerdir.

Anlamak istediğimiz şudur: Hani, sosyalizm geldikten sonra hiç bir sosyal çalkantı olmayacak ve insanlar mesut ve müreffeh yaşayacaklardı?

PEN KLÜB

Milletlerarası, Pen Klübü'nün, Dublin yakınlarındaki Dun Laoghaire'de yaptığı toplantısında yeni başkanlığa Federal Almanya'nın Yahudi yazarı Heinrich Böll seçilmiştir. İkinci Dünya Savaşından sonra roman ve kısa hikâyeleri yabancı dillere en çok çevrilen yazar, PEN'in milletlerarası karakterini teşvik etme kararında olduğunu belirtmiştir. Türkiye'den de bazı edebiyatçıların üyesi bulunduğu PEN Klübü'nün teşvik ettiği Hümanizm veya Froydizm görüntülü ve gerçekte Yahudi damgalı bugünkü sanat anlayışı yerine, millî realizm ve millî idealizm konu edinen sanat anlayışına ihtiyaç vardır. Bu olmadıkça sanat, insan ruhundaki boşluğu dolduramayacaktır.

MÜJDE !

104. sayısı ile ikinci yılını dolduran «Yeniden Millî Mücadele»nin yeni ciltleri ve cilt kapakları hazırlanmaktadır.

Son derece hareketli geçen iki yılın bütün hadiselerinde millî politikamız açısından en isabetli yorumları, milletimizin asırlardır biriktirilen buhranlarına en doğru çözüm yollarını getiren, her türlü hain komplova karşı millî hayatı fedakârca savunan Y. M. Mücadele bu cildiyle kütüphanenizde büyük bir boşluğu dolduracaktır.

● 53. — 104. sayıların ciltlisi 90 liradır. Bunun 45 lirası peşin, 45 lirası da cildi aldıktan sonra ödenmek üzere iki taksitle verilebilecektir.

● Muhtelif renklerde, amblemlili ve yıldız istampalı, orijinal olarak hazırlanan cilt kapakları ise, ambalaj, posta masrafları dahil 20 liradır. İmkânsızlık sebebiyle, kapaklar mahdud sayıda yapılacağından, peşin para gönderilerek sıraya girilmesi gerekmektedir.

● Kapak ve cilt için «Y. M. Mücadele Kapak Servisi, Babıâli Cad. No: 50/4 Cağaloğlu - İst.» müracaat edebilirsiniz.

9

ARALIK

PERŞEMBE

İnönü Vaadi

İnönü Atina'yı ziyaret eder-se Türk - Yunan dostluğu kuvvetlenecektir.

Yunan hükümet sözcüsü İs-met İnönü'nün Aralık sonun-da Yunanlı liderlerle görüş-mek üzere iki üç günlüğüne Atina'ya geleceğini belirtmiş-tir. Ve gene sözcü İnönü'nün ziyaretini Türk - Yunan dost-luğunun temeli olarak görmek-tedir.

İnönü'den önce damadı Pa-padopulos'a dostluk vaadlerin-de bulunmuştu. Şimdi de, Lo-zan'da aslan payını Yunanis-tan'a veren İnönü'nün, Yuna-nistan'a sunacağı yeni vaadler merak konusudur.

Haşhaş Ekimi

Haşhaş ekiminin yasaklan-masından sonra meydana ge-len problemlerin, nasıl halle-dileceği yolundaki münakaşar-ı devam ediyor. Konu ile il-gili olarak geçen hafta Afyon'da haşhaş üreticileri ile haş-haş ekilen vilayetlerin ziraat müdür-lükleri yetkilileri müste-rek bir toplantı tertip etmiş-lerdir. Toplantıda yapılan ko-nuşmalarla hükümetin haşhaş ekiminin yasaklama kararı ye-rilmiş, hiç olmazsa, haşhaş to-humundan istifade edilmeye mani olunulmaması istenmiş-tir.

Bu mevzudaki bir yorumu-muzu «Bir Olay Bir Yorum» sütunumuzda bulacaksınız.

Gerilla Yoldaşı mı?

Komünist çetecilerinin ho-parlörülüğünü yapan, bu fikri-yatından dolayı Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından kapa-tılmış bulunan «Türk Sol» dergisinin yazı işleri müdürü Vahap Erdoğan, Ankara Üçün-cü Ağır Ceza Mahkemesince yayın yoluyla komünizm propa-gandası yapmaktan yedi buçuk yıl hapse mahkum olmuştur. Ayrıca üç yıl müddetle Kay-seri'de emniyet nezaretinde bu-lundurulacaktır.

Resmî Gazetede yayınlanan bu konudaki kararda, sanığın halen firarda olduğu ve gıya-bında karar verildiği belirtil-miştir. Ayrıca sanığın, bu kara-rı bir hafta içinde temyiz ede-bileceği de ifade edilmiştir.

Vahap Erdoğan'un firarda olması acaba yurt dışına mı kaçtı, yoksa bizim meşhur (!) gerillalara yoldaşlık mı ediyor diye insanı düşündürüyor!

10

ARALIK

CUMA

Harplerin Kârı

İsveç'te bulunan «Sulh yo-lunda araştırmalar enstitüsü» nün yayınladığı bir bültene gö-re, dünyada en çok silah ihraç eden memleketlerin başında ABD, Sovyet Rusya, İngiltere ve Fransa gelmektedir. Aynı enstitünün verdiği bilgiye gö-re son 20 yılda, dünyada yapı-lan silah ihracatının üçte biri-ni Amerika elinde tutmaktadı-r. Rusya, İngiltere ve Fran-sa sırayla Amerika'yı takip eden memleketler arasındadır.

Silah ihracatının en birinci müşterisinin de Vietnam oldu-ğu bildirilmektedir. Vietnam'dan sonra Ortadoğu memleket-leri ve Afrika memleketleri sı-rayı takip etmektedir.

Amerika'da silah sanayiini elinde bulunduranların Beynel-mel Yahudi şirketleri olduğu hatırlanırsa, devam ettirilen harplerin, gerçek emperyaliz-min kâr vasıtası olarak kulla-nıldığı anlaşılır. Ortadoğu'da, Vietnam'da ve Afrika ülkele-rinde devamlı uzatılan harple-rin, niçin neticelenmediği de anlaşılacaktır.

Kimliği Anlaşılmıca

Ürdün Temsilciler Meclisi hükümetten bütün Filistinli gerillaların Ürdün'den çıkarıl-malarını ve Ürdün toprakları-na Filistin'li gerillaların girme-sinin yasaklanmasını istemiş-tir.

Filistin gerillalarının şimdi-ye kadar gizlenen bütün çirkin yüzleri açıklanmıştır. Gerilla-ların siyonizmin bir terör teş-kilatı olduğu ve El-Fetih'in lideri Arafat'ın bir Yahudi oldu-ğu Ürdün hükümeti tarafın-dan da açıklanınca böyle bir kararın alınması milletlerin siyonizme karşı tepkilerinin a-çık ifadesi olmaktadır.

Filistin gerillalarının, Müslü-man-Arapları müdafaa ettiğini söyleyenler artık yanlışlıklarını anlamışlardır.

Basın Affı

Erzurum milletvekili Cevat Önder ve Trabzon milletveki-li, 12 Mart 1971 tarihine kadar basın yoluyla işlenen bazı suç-ların ve cezaların affı için bir kanun teklifi hazırlamışlar ve Meclis Başkanlığına sunmuş-lardır.

Türk Seza Kanununun komü-nizm propagandasını yasakla-yan 141 ve 142. maddelerinden mahkûm olanlar kanun teklif-inin kapsamının dışında bira-kılmıştır.

11

ARALIK

CUMARTESİ

Eski TİP'liye

Eski TİP milletvekili Rıza Kuas'ın tedavi masraflarına karşılık 1971 bütçesinden 3 milyon 285 bin 376 lira öden-mesi gerekmektedir.

Anayasa mahkemesi tarafın-dan kapatılan ve halen sıkıyö-netim mahkemelerinde yöneti-cileri komünizm propagandası yaptıkları iddiasıyla yargıla-nan TİP'in milletvekili iken hastalanarak Avrupa ve Ame-rika'da tedavi gören Kuas'ın birikmiş tedavi masraflarının ödenmesi için 1971 bütçesin-den para ayrılmasını öngören Meclis idare amirlerinin kanun teklifi Bütçe Plân komisyonun-da kabul edilerek Senato Baş-kanlığına gönderilmiştir.

Uşaklık

Birleşmiş Amerika'nın Min nesata eyaleti senatörlerinden Hubert Humphrey (demokrat) İsrail'e Phantom uçaklarının derhal verilmesini teklif et-miştir. Phantom uçaklarının İsrail'e verilmesini teklif et-meden önce Golde Meir ile 50 dakika süren bir görüşme yapmıştı. Şimdi Hubert Humpk-rey gibi adamların yahudi e-emirlerliğinin manası daha iyi anlaşılacaktır değil mi? Fa-kat Yahudiye uşaklık yapanlar hiç bir zaman tarihin vuracağı zillet damgasından kurtulama-yacaklardır.

Va'an Bölücüleri

Devrimci Doğu Kültür Ocak-larına mensup 25 kişi hakkın-da, siyasî kürtçülük yaparak vatan bölme faaliyetinde bulun-dukları ve komünizm propa-gandası yaptıkları iddiasıyla Diyarbakır Sıkıyönetim komu-tanlığı tarafından açılan dava nın duruşmaları başlamıştır.

Aralarında eski TİP Millet-vekili ve Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci'nin de bu-lunduğu sanıklar şunlardır: Ca-nip Yıldırım, Musa Anter, Mehmet Emin Bozarslan, Ni-yazi Sönmez, İhsan Aksoy, Yümnü Budak, İbrahim Güç-lü, Mümtaz Kotan, Sabri Çe-vik, Zeki Kaya, İhsan Yavuz-türk, Nusret Kılıçarslan, Ne-zir Şemikanlı, Fikret Şahin, Faruk Aras, Ali Beyköylü, Mehmet Demir, İsa Geçit, Fe-rit Uzun, Hasan Acar.

Sanıklardan Zeki Tekeş, Necmeddin Büyükkaya, Hik-met Bozçalı ve A. Kotan fi-rarda oldukları için duruşma-da bulunmamışlardır.

BİR OLAY
BİR YORUM

Haşhaş Yasağı Üzerine

Türkiye'de 100 binden fazla allenin geçimi haş-haşa bağlıdır. Haşhaş ekimi yasaklanınca müstah-sil bir sürü problemle karşı karşıya kaldı. Ameri-ka ile anlaşma kesin neticeye bağlanamadı. Tazmi-nat miktarı, ne kadar zaman ödeneceği, ne şekilde verileceği tam bir açıklık arz etmemektedir. Tazmi-nat meselesi halledilmiş olsa bile haşhaş üreten köylülerin yüzü yine gülmeyecektir. Çünkü tazmi-nat olarak ödenecek olan para hiçbir zaman haşhaş tan elde edilecek olan paraya eşit olmayacaktır. Mutlaka köylünün eline daha az para geçecektir. Bu para ile müstahsil, eskiden hayvanlarını besle-diği haşhaş küspesi yerine ancak yem satın alabi-lir. Fakat kendi ihtiyaçları için elinde avucunda birşey kalmaz.

Diğer taraftan haşhaşın ekilmesinin yasaklan-masına sebep, ondan elde edilen morfin, eroin gibi uyuşturucu maddeler ve bunların Amerikan gençli-ği üzerine yaptığı tahribattır. Bu tahribatın Türki-ye'de afyon ekiminin yasaklanmasıyla duracağını düşünmek, hayalle uğraşmak demektir. Çünkü Tür-kiye'nin dışındaki afyon üreticileri, afyon yetiştir-meye devam etmektedirler. Bütün dünyada afyon istihsalı durdurulsa bile, mesele uyuşturucu madde kullanmak ise bu ihtiyacı L.S.D., marijuana gibi kimya yoluyla imal edilen maddeler çok daha iyi karşılamaktadır. Amerikan gençliği esrarkeşikten, eroinman olmaktan kurtarılmadığı müddetçe, afyon bulamadığı zamanlarda L.S.D. veya marijuana bul-makta güçlük çekmeyecektir.

Daha birkaç gün önce polis, Newyork'ta iki ton marijuana ele geçirmiştir. Sadece bu miktar bile onbinlerce insanın beynini uyuşturmağa yeter.

Demek ki, sadece Türkiye'nin afyon ekimini ya-saklaması esrarkeşliğin ortadan kalkması için kâfi değildir. Üstelik haşhaştan elde edilen ürünler mor-fin ve eroinden ibaret değildir. Tohumundan elde edilen yağ ve küspesi vardır. Bunlar hem insanlar, hem de hayvanlar için faydalı olduğuna göre, hiç olmazsa haşhaş tohumundan istifade ortadan kaldı-rılmamalıdır.

Nitekim Türkiye Ziraat Odaları Birliğinin Af-yon'da tertiplemiş olduğu toplantıda yapılan konuş-malarda da bu durum üzerinde hassasiyetle durul-muştur. Afyon, Konya, İsparta, Kütahya, Burdur, Uşak, Denizli vilayetlerinin Teknik Ziraat müdür-lükleri yetkilileriyle toplantıya katılan haşhaş müs-tahsilatının müşterek arzuları şu olmuştur: Haşhaş ekimi asla yasaklanmamalı, ekime devam edilmeli yalnızca haşhaşın çizimi yasaklanmalıdır. Böylece afyon sakızı alımı önlenmeli, fakat tohumundan ya-pılan istifadelere mani olunmamalıdır.

Herhalde bundan daha makul istek olamaz. Eğer maksat uyuşturucu madde istihsalını durdur-mak ise köylülerin bu arzuları mutlaka yerine ge-tirilmelidir. Haşhaş tohumundan istifadeye mani olmadan, afyon sakızı elde etmenin önüne geçmek pek çor değildir. Haşhaş tarlalarını dolaşıp çiz-mi yapmış olanları cezalandırmak meseleyi hallet-meye kâfidir.

● Vazifemiz milletimizin sefağını, huzurunu ve geçim şartlarını en güzel şekilde temin etmek oldu-ğuna göre, yanlış kararlarda ısrar etmek hem mil letin menfaatına aykırıdır. Hem de istismarcılara fırsat verecektir. Sakınmalıdır.

Netice olarak şunu söyleyebiliriz ki; düşmana fırsat vermemek, köylümüzü zor duruma düşürme-mek istiyorsak haşhaş çizimini yasaklasak bile haş-haş tohumundan istifadeye asla mani olmamalıyız

basında ideolojiler kavgası

Sol Basında Bu Telâş Nedir?

Geçtiğimiz hafta, kabineden 11 bakanın istifa etmesi, Türkiye basınında değişik yankılar meydana getirdi. Uzun bir müddetten beri, kabinedeki bir grup bakanın hatalı kararlar aldığını ve bu kararların Türkiye'yi sonu gelmez yollara götürdüğünü belirtmek isteyen basın organları, meseleyi, milletin demokratik mahiyetli protestosunun bir neticesi olarak nitelerken, en dikkate değer gelişme, sol basının üslerinde müşahade edildi. Bütün, sol kalemlerde, hissedilir bir telaş, hayalleri kursaklarında kalmış insanların telaşı vardı. Hele bir müddet sonra açıklanan istifa gerekçesindeki gariplikler, bu kalemlerdeki telaşı birkat

daha arttırıyordu. Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Memduh Tağmaç'ın gerekçedeki bazı saçma ifadeleri tashih etmek ve etkâri umumiyeyi uyarmak için yaptığı açıklama, mahut çevreleri, bir köşeye sıkıştıran kedinin haleti rûhiyesi içine itiverdi. Bu ruh yapısı ile olur olmaz cümleler sıralamaya başladılar. Bunlar, gerekçedeki ve 11'lerin geride bıraktıkları vebal yekûnunu hesaba bile katmadan şöyle yazabiliyorlardı :

Sizi yürekten kutlarım. (...) Şimdiye kadarki bekleyiş aşırı bir iyimserlik sayılmaz mıydı? Çıkarlarının korunması sizin yıpranmanızda gören sömürücüler topluluğunun her köşe

Yasser Arafat Kimmiş

— Yeniden Milli Mücadele'nin iki yıl önce açıkladığı Yasser Arafat'ın Yahudi olduğu gerçeğini, Arap liderleri yeni yeni anlamışlardır. Biz bunu açıklarken, dışişleri Bakanlığımız, El-Fetih'in milliyetçiliğinden dem vuruyordu. Bir devlet adamının hatası, büyük cezayı gerektirir. Hele bu suç, dış politikamızla ilgili olursa, bunun affedilmesi düşünülemez. Yasser Arafat ve avanesi iki yıl Ortadoğu'yu halıaç pamuğu gibi attıktan sonra olsa bile gerçeğin anlaşılması sevindiricidir. Yandaki klişe 2 yıl önceki mecmuamızdan, üsteki

ye dal budak salmış temsilcileri propagandacıları, sizin, asıl hükümetten ayrıldıktan sonra kuvvetlenen kişiliğinizi sarsmak için, ellerinden geleni ardına koymayacaklardır» (Akşam — 6 - 12 - 1971, Altan Öymen)

Bir başka gazetenin yorumcu su ise şöyle diyordu:

«... Bu onbir kişi görev anlayışlarındaki namusu dost düşmana ispatlamış ve şerefli

bir belge olarak arkalarında bırakmışlardır.» Milliyet 7.12. 1971, İsmail Cem).

Yürekten kutlarmış!! Sanki yapılan fevkalâde birşey varmış gibi. Türk siyasi hayatını bir kriz içine sokmaktan başka birşey yapılmış gibi. Sol basının tebrik etmesi için, bir tek sebep vardır. O da, gerekçede mevcut olan ve hususen o konuyu belirtmek için istifa edildiği hissini uyandıran cümleler, aydın kamu oyu denen ve gayri millî basını kastettikleri anlaşılan bölümdür. Sol basının, gerekçede geçen bu bölümden dolayı, 11 leri alkışlamaları yerindedir. Zira, gerekçedeki bu bölüm bir bakıma gayri millî basının da namusunu varsa korumak hede fine yönelmiştir. Bunun için sol basın kozmopolit arkadaşlarıyla birlikte 11'leri alkışlayabilir ve hattâ, 11 leri kınayan Tağmaç'a tarizlerde bulunabilirler. 11 lerin gerekçesinden, Sıkıyönetimle hükümet ilişkilerini hedef alan ve Sıkıyönetimin icraatlarına karşı yönelmiş bir tenkit intibasını bırakan cümleler için Tağmaç'ın herkes sorumluluk sınırını bilmeli demesi veya «Diğer taraftan istifa eden bakanların ileri sürdükleri gerekçenin bir bölümünde hükümetle devam eden Sıkıyönetim arasında çatışma ve yürütme ilkelerinin iyi saptanmadığı, yani hükümetin Sıkıyönetimi gerektiği şekilde yönetmediği belirtilmek istenmiştir.

Türk Silâhlı Kuvvetleri tüm yanlış olan bu görüşün karşısındadır.» şeklinde konuşması karşısında, renk değiştirip şu şekilde yazabilirler:

«11'lerin istifa mektupları A.A. tarafından açıklanırken, mektubu daha önce okumamış hiç kimse, doğrusu, içinde Tağmaç'ın cevabını gerektirecek bir şey olacağını tahmin etmiyordu.»

«Onlar bu bölümü yazarlarken hiç mi hiç akıllarına «Silâhlı Kuvvetlere karşı gibi görünürüz»ü getirmemişlerdi. (Yankı - Sayı: 38)

Bir telaş ve ısırganlık edası içinde de yazsalar, bu kalemin tıynetine de bürünseler netice değişmiyor. Milletin hedefi bellidir. Bu hedefe gidecek yol da, sapmalar meydana getirmek isteyenlerin yön düzeltmesi hemen yapıyor. Yırtanlar yırtınıyor, bağırırlar bağırıyor. Millet o kadar güzel terbiye ediyor ki, incitmeden, büyük hasar meydana getirmeden. Bir de anlayışlı kimsele-re rastlayabilirse...

BU YAZARIN ARPALIĞI KİMDEN?

«Hem yazar, hem yazamaz... Hem yazar, hem yazamaz... Şaşırma. Doğrusunu benden öğreneceksin... Hem yazar, hem yazamaz... Sirtını kime dayadığına bakacaksın yazarın. Değil mi efendim, yazar sirtını kime dayıyor, bu sözünü iyi kulak ver Özellikle bu sözüme, ötekilere değil. Kime dayamış sirtını, arpasını kim veriyor? Bu çok önemlidir... Arpasını veren güçlüyse, iyi bir araba bey giri tıptı tıptı gider... Tökezlerken tutarlar, yanına bir yiğidini kosarlar. Biraz da onunla sürdürürler. Bel bel bakma gözüme...

Ne diyorsam ona bak...

10 Aralık 1971, Akşam
Mehmet Kemal

Prof. Soysal'ın mahkûmiyeti üzerine SBF öğrencileri bir gün derse girmediler

TAHRİKÇİLİK... TAHRİKÇİLİK...

Gayri millî ve kozmopolit basının tahrikçiliği ve pireyi deve yapma marifeti ne kadar anlatılsa azdır. Yanda Akşam Gazetesinde intişar eden bir haberin klişesini görüyorsunuz. Ancak haberin manşeti ve özlü dikkatle okunduğu takdirde, arada büyük bir uyuşmazlığın olduğu derhal ortaya çıkmaktadır. Manşette şöyle deniliyor «Prof. Soysal'ın mahkûmiyeti üzerine SBF öğrencileri bir gün derse girmediler.» Fakat haberin özü okunursa bu «bir gün»lük sürenin, bir gün olmayıp ancak «bir süre» olduğu kesin olarak tesbit edilir. Fakat malum gazete bu manşeti kasten bu şekilde dizmiştir.

Sol basının eski nüshaları karıştırılırsa; 12 Mart vasatına gelişin sebebi olan komünizan ve anarşik olayların baş tahrik cisi olduğu görülür. O sıralarda hücre komünistlerinin tahrik, tahrip, sabotaj ve cinayetleri; «Akşam» veya benzeri basınorganlarında «devrimci eylemi olarak lanse edilmemiş miydi?

Komünistleri kürsülerinin altında saklayıp, ceplerini para ile şişirdikten sonra sokağa saliverenler rotatif ağaları değil miydi? Türk Milleti bunları unuttu mu? Hayır. İşte yukarıda, hem de geçen hafta bir yenisine daha şahit olduk. Akşam gazetesi basit bir hadiseyi büyük başlıklarla verip yeni

bir tahrik kıvılcımı hasıl etmeye çalıştı. Memleketimizi büyük badirelere iten başlıca amil, gayri millî basının yalan ve iftiraya dayalı tahrikleri olduğu hatırlanırsa, müsamahanın ve kayıtsızlığın tehlikeli olduğu bir gerçektir. Çünkü müsamaha ve kayıtsızlık daha büyük suçlar doğurur.